

D 00008

1

150

Oplevelser
av
Paul Björvig

Scansö

Det skib som førte ekspedisjonen til Frans Josefs Land var selfangerdampskib «Fridtjof» av Tromsø, kaptein Johan Kjeldsen.

De fem nordmenn som var med ekspedisjonen var:

Brødrene Emil og Olaf Elefsen, Hammerfest, Daniel Johansen, Bernt Bentsen, Paul Bjørvig fra Tromsø.

Bernt Bentsen var den som døde.

»Erindringer fra Ishavet«, av Paul
Bjervik,

NSFU har 1 anaskinshævet
gjenpart.

054200927

Oplevelser i Nord og Sydishavet
av
Paul Bjervik

Min første reise til Nordishavet
var i Aaret 1871, jeg var da med min
Fader som dengang førte en liden Skonert
som het Akseil Torsen, vi blev fast i Isen
ved Kalkof, her blev vi liggende i fem uger
før vi kom løs, da vi kom løs av Isen
seilte vi østover og ind i Jüngorastrædet
og ind i det Kariske hav, vi fik noget
Hvalros men da det var et daarligt Forhold
blev det smaat med fangsten, da vi nu
seilte ut Jüngorastrædet forliste Skip
Portalojana Skipper Hans Bek, og Skonert
Sleipner Skipper Viljam Simonsen bage fra
Fronsi, Mandskabet paa disse to blev fordelt
paa os og et andet Fartoi og bragt til
Fronsi, Aaret efter forliste vi Akseil
østenfor Cap Karadinos, kom med baadene
ind til Mosen og derfra til Vardo med

en Rूसisk Skoner, derfra maatte vi selv koste os jern, faar dengang betalte ikke Staten noget naar Forliste folk var kommen paa norsk Grund

Same Aar forliste Skoner

Islan Skipper Nils Veding og Jagt Frøia Skipper Sivert Tobisen ved Novaia Zemlia Tobisen og Lönn døde paa Korsöen om Vinteren efter at Jagten var forlist, de övrige av Mandskabet ophalte sig hos Samojederne til om vaaren da blev dem optaget av andre Fangstpartier og bragt til Tromsö en Mand døde för dem kom til Samojederne

Paa Spidtsbergen blev saane höst følgende Partier fast ved Graa lük

Jagt Elida Skipper Mattias
Jagt Dragtüken Skipper Johan K. Johannsen
Jäkten Swanen Skipper Fleming Andreasen
Plup Helene Skipper Johan Myre,

ved Rensdyrlandet blev paa same Tid to Partier fast i Isen, Jagt Pepita Skipper Nils Johansen og Jagt Jakobine Skipper Amundus Krütsen

I Moselbai laa den Svenske Polar Expedition, Leder Nordensfold med fast med tre Skiber, Dampskibene Polheim og Onkel Adam samt Frigen Gladan

Da det nu saa daarligt ut faar Disse fangstpartier at komme sig lös av Isen og det begynte at blive smaat med Proviant var endel av Mandskabet Gaende over Videbai fra Graalük til Moselbai faar om muligens at faa Proviant hos Nordenskyer men han havde intet at hjelpe dem med da de to av hans Skiber som skulde Gaen blev fast maatte han först hjelpe dem med Proviant, Dog gav han dem Lov at vist dem kunde komme sig til Isfjorden paa Vest Spidtsbergen skulde dem faa benytte den Proviant som tilhörde en Svensk Expedition som havde sat op Flus paa Cap Torsen og lagt i en endel del Proviant her,

Da det nu led irti November begynte man jeme i Tromsö at blive

Angstelig faar disse faalk, dengang var
her ingen Sjømansforening eller Skipperforening
som kunde tage sig av Noget, men dem
som havde nogle av sine dertorte jorde
krav paa at Amtmanden skulde sørge
faar at der blev sent et nogen faar at
lede efter disse faalk

Men den Tid tog man det
ikke saa travelt i Kristiania om det kom
noget krav her herfra, men tilslut blev
kravet saa stort at Regeringen bestemte at
sende et et Skib faar at søge efter disse folk

og en Dag i Desembermaaned kom
Skib Albert, Kommandør Otto til Tromsø vor
den fik tre Ishavs Skipper som skulde være
kuntamender, Albert gik fra Tromsø i
Quidagstiden, om Eftermiddagen kom der
Postdampskib fra Hammerfest, (Pellegraf havde
vi ikke da) og den havde brev fra Skipper
paa Pepita vor di andre fartøier var

Nu var det om at faa underrette
Albert om vor den skulde søge efter

di fartøier som var ijen,

Nu laa Dampskibet Frøndjem her, og
den var strakt ferdig faar om mulig at
indkente Albert, til alt held var det godt
vair men mørke er slamt her paa den Tid
av Aaret, men da Frøndjem kom ist
Fuglesundet satte den op Raketter og disse
blev set av Albert som da var henimod
Loppun den ventet da til Frøndjem kom
paa siden av den, Den fik da ordre at gaa
til Hammerfest for nærmere ordre,

Da Pepitas Mandskab kom
til Tromsø fortalte dem at 17 av di indfrosne
mandskab var draget fra Graa huke til
Cap Forsen, dem havde to Fangstbaade
med sig, men viste dem ikke om disse folk

Pepita og Jakobine som laa fast
ved Rensdyrlandet var senere kommen løs
og dem av Mandskabet som var ijen paa
di Fartøier som laa ved Graa huke var
bleven med dem jern, saa nær som
Skipper Mattias og hans Koak Gabriel

Andersen dem vilde ikke forlade sit fartoi da dem havde God fangst, Pepita var synkeferdig over Søen men da dem nu var nur som dobbelt Mandskab holdt dem hvar flydende ved isærbit at pünse og jise ut vand, da dem fik stile igennem Haverind maatte dem buksere med baaden men der som var i Baadene saa lampen i Lügaren gennem Bängen, da dem kom til Hamrefot seilte dem hin i Sjaren og forlod hende, strakt efter var hun fuld av vand, det var hendes endelig.

Nogle dage efter kom Jakobine den havde forsøgt at komme sig ind Isfjorden til Cap Fersen faar at undersøge om di 17 mand var fremkomne, men da det bleste Storm ut Isfjorden fant dem det risikabelt at forsøge at kryse ind fjorden da der var mange mennesker ombord og lite Proviant og et Lækt fartoi saa dem bestemte sig til at holde av til Norge nu var alting vel, Albert ventet

Man var dag, eller havde han ikke fundet nogen paa Cap Fersen og at var Gaet nord over for at søge efter dem

Saa en vaker dag kom der underrøtning at Albert var kommen til Kristianssand

Den havde været henimod Sydkap Da dem fik Storm, og nu holdt den av faar sydligste pynt av Norge, har Norge langt lenger syd har antagelig Albert og kommen lenger Syd, Det merkeligste var at Jakobine som var i Søen paa same Tid og Nogetunde paa same sted kunde komme ind til Tromsø sjent det var en liden haverer? Jagt, her blev nu som vesstelig kunde være stor Misnoie med Alberts reise, nu blev Phip Isbjörnen gjort klar faar at Gaa til Cap Fersen, den gik fra Tromsø Juleaften men da dem kom paa siden av Borneland fik dem Storm og Issörpe saa vente den tilbage.

Nu var det ikke mere at jere vist bare disse 17 mand var kommen

Til Cap Fersen var det ikke noget at være
angstelig faar, faar her var got hüs og mad
i overflöd,

Da vaarsom kom begynte fangst
fartöjerne at seile til Ishavet, men der
blev intet jort faar at undersøge noget paa
Cap Fersen,

Jeg var denne vaar med et
Fangstfartöi til Spidtsbergen, waar Harpüner
var ifjor förer av Dragdüken som blev
igenligende ved Graa hük,

Da vi kom nord i Mot Norsköen
traf vi tet Iskant, vi seilte da ind i
Sinerembürg wor vi fik nogle Valroser og Star
Kobe men dagen efter var vi fast og nu
blev vi ligende her i tre uger

Nogle dage efter at vi var bleven
fast fik vi se en Jagt lige fast i Isen ved
Fuglesang, förste dage av jüni kom vi
lös av isen og begynte at seile norover
vi mötte nu jagt Önnen Skipper Herman
Lomizeni av Hamnerfest, han raapte

til os da vi seilte forbi,

Alle suten man i Issjorden ere døde,
Da vi kom til Norsköen var vi iland her
her laa der en gammel fangstbaad og paa
Den var der indristet,

var paa Graa hük i Gaar
Mathilas laa död der,

Da vi kom til Rensdyrlandet laa
Isen fast i Land saa vi kom ikke lenger
nordover, waar tanke var at come til Graa hük
faar muligens at byrge noget av fangsten
fra di fire Fartöier som blev forlat i fjor

her kom vi isammen med jagt Fagenten
av Tromsö, det var disse folk som havde
været Gaende fra Fuglesang til Graa hük
og fundet Mathilas, dem skulde nu med
Proviant til Nordenstjöld i Moselbai

wor Skipper og Harpüner gik
nu paa Isen over Diskaiersbai til Graa
hük, her fant dem feltet som Mathilas
og hans Raak havde sat op, feltet var
nu overfögen bare en röe av önnen stak

stak op av Isen, Da den fik Gravet bort
Noget Isen kom den sig ind i Feltet, det
bestod av to Baater som laa paa siden
sirkka tre Alen fra hverandre, Mellem Taften
var der en k ie i hver Baad og over Baaden
var det br egt med Seil fra di forliste
Fart er, Mellum Baadene stod en ovn

I den ene Baad laa Mattilas
D d, den anden Baad var tom men paa
en b nk som stod ved ovnen laa Gabriel
D d, naar Skipper tog deres Sj al som
var f rt av Gabriel da Mattilas ikke
kunde skrive,

I deres Sj al staar der at otte
dage efter at Pepita og Jakobine var komne
l s ved Pensdyrlandet drev Isen fra
Land ved Graahuk og tog alle fire fart er
med sig, nogle dage senere skriver han
at Isen er kommen op igen og tre Fart er
er med, Svanen kan den ikke se,

antagelig har ikke Isen v rt
Langt fra Land faar saa m rgt som

det var den tid saa den ikke Langt
Juleaften skriver han vi har en trist
J l men vi skal holde den bedre Nestegang
Den 18de Februar var den sidste
Dag som der var skrevet i Sj alen, han
skriver at Mattilas har v ret sygen maaned
Sev siger han at han er saa daerlig
at han tror ikke han kan faa sund ved,

Men nu var det noget ved baade inde
og utenp r, saa m ligens han har bleven
bedre, men vem som har d d f rst
av den er ikke godt at faa rede paa
Jeg tror at Gabriel er d d f rst, faar vist
Mattilas var d d f rst skulde det v re
rart at han ikke skrev om det, men
om Mattias levte lengst kunde han
ikke skrive det,

Men efter al sansynlighed har en levte
ialfald til iiti Mars maaned, for da vi
kom til Moselwai fortalte den at i
April kom der en h nd til den, dette
var en h nd som vores Harp er

har de givet Mattilas i for høst, og den
hund har Nepe forlat dem saalenge
nogen var ilve, faar det har jeg selv
Erfaring av at en hund forlader ikke
nogen saalenge der er liv.

Men vordan den har fundet
frem over Isen fra Graahuk til Moselbai
som er godt fire norske Mil over Videlbai
er rart

Da vi kom til Moselbai var
Nordenskjold Palander og 5 mand
paa en tur rundt Nordostlandet
vi traf han senere i Hinlopanstrædet
Da vi fortalte han at Mattilas var død
paa Graahuk blev han meget sorgfuld
faar Nordenskjold holte meget av
Mattilas og begge to var Finlandere

Di 17 mand som drog fra
Graahuk kom sig frem til Cap Fersen
sjønt beretningen er mangelfuld
kan man dog faarstaa at dem har

haft Funge strabatsur

Det var en Galias hjemhørende
i Nærheden av Bergen som først kom
til Cap Fersen og fant 15 ubegravede
Lik her, to var begravet

Det maatte være et trist syn
men dobbelt trist faar di siste som levte
her, jeg har selv oplevet noget lingsunde
dag i en mindre Grad

vist den siste som levte har
Kundet skildret denne siste Tildragelse
bror jeg den har vært rart at hørt

Efter dennes Dagbog som var ført
av Harpuner Karl Albertsen, Flukeboten
som skulde være som en fører for dem
berates om vor enkelte død til i Mars
da han selv døde og andre begynte
at beratte

Di første som døde var
Tomas Pedersen, Tromsø, og Hendrik
Hestnes Balsford, begge døde den 19^{de}
Jannuar og blev begravet,

Nils Kristyan Larsen, Fjote, døde 21de Februar
Johan Johannsen Ornar, død 28de Februar
Jakob Isaksen, Melø død 2de Mars,
Odim Jørgensen, Tromsø, død 3de Mars
Peder Pedersen Ornar, død 10de Mars,
Karl Albertsen, Hukibotten, død 13de Mars
Isak Mattisen, Tromsø, død 16de Mars
Peder Larsen Balsfjord død 23de Mars,
H. Fornes Balsfjord, død 27de Mars,
Johan Lorenzen, Sortvig død 4de April
Martin Hansen Tromsø død 19de April
Rasmus Jørgensen Tromsø d. 31de Mars

Det er den sidste som man ved
Datoen naar han døde, men endnu skal
der være tre yder, men ved tid dem er død
vides ikke, det berettes bare at en av dem sad
død ved Bordet, Navnene paa de tre sidste
var, Peder Andreas Nilzen Balsfjorden
Hans Peder Hansen Midagsbægt Balsfjord
Uldrik Orensen Franø

vor længe den sidste har levet
ved jo ingen, men endnu den 19de April
ved man at ialfald tre var i Livet, saa

vist der har vært sent jelp om vaaren kunde
man muligens have funden nogen ilve

Nu var man strakst ferdig og fortalte
at det var Gjörbüg disse Folk var død av
og at dem havde Levet for roligt, men det
har altid bleven sagt naar nogen døde paa
Ishavet at det var av Gjörbüg, men det
kan muligens og være Andre Sygdome ialfal
har ingen Læge her bevist at det var Gjörbüg

Men man kan nu tænke sig til
vad disse faalk har prøvet siden dem reiste
fra Tromsø faar et Aar siden, først at
opholde sig i et lidet hvil som man den
Gang kalte faar Lugaar, vor det knapt var
pladsk at staa ned i langtmindre side og
saa Arbeide strængt med roving faar at
jøre fangst, og nu paa det sidste lite med
og tilbüt dragningen og romingen fra
Graahük til Cap Torren en strækning
paa minst 40 norske Mil senhöstet
saa dem kunde vel have faaet spiren
til en Anden sygdome end Gjörbüg

Her paa Cap Torsen var det jo mest
Hermetik til Proviant og den var jo nægt
Garnel, end om den har været Bedrevet
og da er den Giftig og det forstod antagelig
disse folk ikke

Men et Garnelt ord siger at ingen
Dor uden Guds vilje, Men Kaptein Otto
Med Albert har stillet til at udføre den vilje

Disse folk som fant disse døde begravet
dem i en fælles Grav, Men nu i flere Aar har
Graven seget ut Men ingen gør noget faar
at forbedre den, Men saa er det jo bare simple

Fangstfolk som viler her, Glæmt og forlat
Da den Svenske Polarexpedition
kom los i Moselbai gik den til Med Onkel
Adamm til Graabuk og begravet Mathilas
og Gabriel Andersen og satte kors med deres
Navn og Dødsdaart paa Graven

Jeg reiste nu flere Aar med
forsyelige Fartøier til Ishavet paa Fangst
og Forskufiske og paa Bankerne paa
Haabgeringfiske.

Fromsø og Hamerfest vad di to Byer
som egentlig drev fangst i Nordishavet
vel var der en hel del Østlændinger
væsentlig fra Finsberg som drev Ishavsfangst
Men disse Fartøier holt sig mest i Vesterisen
omkring Jan Maien og i Dankestredet
Det var i regelen store Skibe og havde navn
av Janmaifarerne, dem kom sjelden til
Norisen, Di fartøier som mest benittedes
var Jagter fra 8te til 25 Komerslast eller
fra den nye Maaling fra 16te til 50 ton
og bare Sselfartøier

Fangsten foregik da væsentlig under
Land ved Spidtsbergen Novaa Semlia
og det Kariskehav, Nuser og Nordmend
fanget i samme og alt gik godt og vel
paa Spidtsbergen foregik fangsten
mest paa Nordsiden av Spidtsbergen og
og paa Østsiden i Storjorden.

Fangsten bestod forsamlig av Bjøren
Hvalros, Storkobe, og Ren, Sselfangsten
foregik i Vesterisen ved Jan Maien

Man seilte i regelen jeme fra i siste halvdel av April og kom jeme sist i September og begyndelsen av Oktober

Fangstforholdene var jo ganske anderledes da end nu, var vinden mot maatte man kryse sig op til fangstpladserne og det gik sent og var det stille var det endnu verre, vist man nu endelig kom frem og Isen var fordelt og man seilte ind i den, vist nu Isen satte sammen og ikke vinden var gunstig faar at komme sig ut blir man fast, og det hente ofte at man blev ligende lange Tider fast og da blev det daerligt med fangsten eller man blev ligende lang Tid utenfor Iskanten og vente paa at Isen skulde fordele sig saa man kunde seile ind,

Nu har man Motor eller Damp nu kan man komme vor man vil faar veirets skyld

Naar nu veiret var nogetuende bra var det at ro og lide efter Fangst selv om man intet saa, man boarde i regelen

Kavring i Baadskabet og var man under Land fant man Altid og alle steder Drivrod og da kunde man koge Kobekjod og Alg vist det var i Olge Tiden, man benyttet i regelen Baadösen at kraage i, men saa kunde man og være flere dage borte fra Fartøiet, ja det hente ofte at naar det blev taage fant man ikke op sit eget fartøi men kom ombord i et andet fartøi vor man maate være til Taagen latet og man fik rede paa det rette fartøi men det hente og at man maate være flere dage ombord i et fremmed fartøi

Ja det hente og at Baaden og folkene forsvant og kom aldrig tilbage,

Nu roer man Aldrig fra et fartøi uten man ser fangst og selv da roer man ikke mange Aartag, saa man har liten utgifter paa Aarv og seil men saa Gaar det vel ut til Olje og Motthor, men saa maa det og tilstaaes at det er meget Lettere nu at faa fangst end før og langt bedre fangstredskaber

har man nu, endnu ikke 10 Aarene benyttet
man Mündladnings Rifle, saa naar man
havde fyrt av et skud maate man være
sikker paa at træffe saa dyret blev ligende
faar vist ikke ventet dyret ikke til man
fik Lade ijen, paa Valrosen sjød man ikke
faar da man bare benyttet Blykugler jorde
den liten virkning, man satte den fast
med Harpunen og Dræbte den med Lanso
en Fangstbaad var for urustet

med minst fire par Aar foruden en varsare
tre Harpunstenger 6 Harpuner med Liner To
Lenser 4 Palker fire Flaerkniver en vandtunk
1 Kikkert en Rifle en Øx en Isdræg med Line
en Hvalrosthøj, disse Ting maatte altid være
i Baaten, Krut knal og Kiler maatte Harpu-
neren sørge faar var i orden, al fangst
som for jordes maatte jøres fra Baadene

Nu er Baadene og dennes ut-
styr overflødig, det kan vist kinde at Baaden
ikke har vært firt paa hele turen, Di fartøier
som gaar til vidhavet efter tingsal gaar

fordet muste paa Isen vor dem enten slaar
er skyder den og saa drager dem skindene
enten ombord eller man drager dem i sammen
til Fartøiet kommer og tager dem ombord

Klapmisen Gaar man i Truglen
til med fartøiet og skyder den

Men Storkobe og Hvalros maa man
i Baadene faar at fange,

Men saa reiser man nu Tidligere
paa Aaret til Ishavet saa dem har en barst
Tid Men saa haver dem nu flere gang saa
Gode fartøier som før, og reiste dem for
senere til Ishavet kom man og senere jern

Di faaeste av Ishavsskippene havde
nogen lærdom i Navigasjon og endnu faare
havde Esamen Men frem og tilbage kom
man dengang og, naar man seilte jernfra
var det bare om at komme til isen og begynde
at søge efter Fangst, naar man saa engang
fik se land viste man vor man var eller
man kinde træffe en Anden som havde
mere kunskeal, naar man seilte jern om

Høsten fra Spidsbergen fik man altid Land mellem Norkap og Lapfoden, men i Regelen kom Tromsøfartøerne under Land mellem Kvalø og Lappen, indtagen at varet har vert saa Kontralig at dem har faact over avdrift

Di Fangstfartøer som kom fra Hvidhavet og Novaia Zemlia havde hille Finmarkkysten at seile langs med

Nogen Korrigering av Kompasset var det ikke tale om, naar en Skipper syntes at hans Kompass ikke var rigtig var det at bringe den til Kompassmageren, men det blev med at kvare Naalen saa var alt i orden

Tromsø Skipperne byrte sine Harpuner fra Balsfjorden og Framfjorden og herfra blev og det fleste av Mandskabet forkyret

Hammerfæstningerne forkyret mest sine Harpuner og Mandskab fra Alten, nu tilhørte flere av Balsfjordingerne til den Lapiske Stamme og Altavaringerne

Til den Finske Stamme, naar nu Lap, Kvan og Nordmænd kom isammen blev det et rart Sprog

Prisen paa den fangst som førtes frem blev anderledes betalt end nu

Storkobeskind blev i mange Aar betalt med $7\frac{1}{2}$ skilling pündet, eller 25re faar et $\frac{1}{2}$ kilo, Hvalrosen blev en stund betalt for stykket men saa blev det paa vagt, men den kunde baade stige og falde, man kunde faa op til 20 skilling pündet men den kunde og gaa ned i 3 skilling pündet, Speck blev betalt efter Maal, den varierede fra 3 Daler og op til $4\frac{1}{2}$ Daler Fonden, (en Daler er fire kroner) Smaa seel blev betalt med op til 20re eller 6 skilling pündet, naar nu et saadant skind aldrig i en russisk kan veie over 10 pünd eller fem kilo, saa blev et saadant skind betalt med 60re nu betales saadane skind med fra $4\frac{1}{2}$ til 10 Kr stykket, et Prensdyr med Kyd og Skind blev regnet for 3 Daler (12 Kr) Nu er priserne mangengang store paa alt

Mandskabet havde en tredie del af fangsten til fordeling, Almindelig var det 10 Mand paa et Fangstparti som havde to Baater, det var fire Mand paa hver Baad og to Mand ombord, naar man nu var 10 Mand paa et saadant Parti iberegnet Skipper og Harpunere. Delttes den 3de Del i femten partier, da det var noget som kaldes faar blindpartier, det var til at betale Maanedtsgasi til Skipper og Harpunere. Det skulde betales af Mandskabets 3de Del

vist man nu jorde en fangst af 9000 kr havde Mandskabet 3000 at fordele paa 15 Mand, Det blev 200 kr per Mand faar fem Maaneders Tur, men naar man fik saa meget havde man gjort en God Tur.

Men saa havde man fri Kaast Provianten var i Almindelighed aldies upaaflagelig sjunt den var jo ikke som nu men man var godt hjulpen som den var dengang, men som Lutenus som Mygt Brød, Sukker, Melk, eller Grønsager eksisterede ikke, men Kaviar, Sirup

fik vi, men Capen maatte vi fordoie svart men vi var fornøiet vi viste ikke bedre

Da jeg nu fik Familie og fortyaersten var skral maatte jeg søge mig om noget bedre. Da nu Fridtjof Nansen begynte med sine reiser i de Arktiske egne, begynte Amerikanerne og at rüste sig faar Polarferd, Perry begynte at drage nordover fra Grønland han havde dengang Nordmanden Astrup med sig, det var Astrups første Tur til Grønland, saa i 1894 blev jeg forkyret med en Amerikaner Valter Teltman, han vilde forsøge at drage nord over fra Spidtsborgens midt Ende og Pløder, han havde leiet Sulfangerdampskib Rangval Jarel i Aalsund som skulde føre Expeditionen saa langt nord som muligt, Da skulde Expeditionen fortælle Rangval og Trække nord over, medens Rangval skulde gaa tilbage til Norge, og komme tilbage till Iskanten om høsten faar at tage os

tillbage efter ent Tår, man var ikke vidre
Kjent med forholdene den Gang, man troet
at naar man traf Iskanten saa langt nord
Laa den tæt og fast til Polen,

vi havde 54 Belgiske Trækkunde
5 Alminuumsblade tre Alminuumsbæde
Ekspeditionen bestod af fire Amerikaner
en Engelsk Mand og 8de Nordmand

vi Gik fra Tromsø den 2de Mai 1894
og kom til Danskøen paa Spidsbergen
den 10de Mai, her bragte vi iland endel
Proviant, som vi bragte op i et hus som
tilhørte en Engelskmand som havde
overvintret her faar nogle Aar siden
en Mand blev igen her faar at
bage vare paa vores sager som var bringt
i land her,

Den 12te Mai Gik vi fra Danskøen
og kom til Valdemøen (en av Syvøerne)
den 14de Mai, vi møtte ingen Is paa viim
vid, men her laa Isen tæt nord og nordvest
og øst over, vi Gik op til fastiskanten

ved Valdemøen vor vi tog fast,

Her ved Syvøerne havde jeg en noget
merkkelig oplevelse med en par Bjørner

Det var den 15de Mai, Captain
Bottalpen, Emil Pedersen, en Amerikaner
og jeg, skulde Gaa øst over for at se hvordan
Isene var bert at komme nordover paa,

Da vi kom til Filippiøen den
østreste av Syvøerne, Gik de tre op paa
øen faar at se hvordan Isen laa, jeg blev
igen inde paa Isen faar at lave til lit Mat
medens jeg holdt paa med mit arbejde
fik jeg se tre dyr som kom fra nordostlandet
og ind i Mod øen vor jeg var,

Dem var langt fra mig og Isen var
meget opskruet saa jeg saa dem bar av og til
mellan Isene, men jeg var ganske sikker paa
at det var Bjørner, jeg tog nu Riflen, det var
en Tenkjuster Magasin Rifle, vi havde bare
en Rifle med os paa denne Tår, og Gik mot
Dyrene som nærmet sig fort, da dem kom
nærmere fik jeg se at det var fire Pensdyr

Dem kom springende mot mig, men da
dem fik se mig boiet dem av og sprang over
et uces paa Ben, Dem som var paa Ben
havde og seet Persone og Pedersen kom paa
Ski mot dem men da han ingen Rifle havde
blev der ingen fangt, Da Pedersen kom
til mig gav jeg ham Riflen og begynte
at kaage the, men nu kom der to skabninger
fra same kant som Persone var kommet ogsaa
disse havde bra fart, men nu saa vi at det
var to Bjørner, vi gik nu mod dem, men
nu skiltes dem ad, den enne begynte at
gaa horover men den anden kom mot
os, vi stopet nu og Bjørnen kom mot os

Da Bjørnen var os nær paa 20 a 25
mutter syöd Pedersen og Bjørnen falt, jeg gik
da mot den men da jeg var kommen den nær
paa en 5 a 6 meter sprang den op, jeg stopet
öieblikelig men fik ikke tid at vende om
men Bjørnen kom ikke efter mig den
forsatte ganske sagte indover, vi gik den
nu nær paa en 15 a 20 meter nu syöd

Pedersen og Bjørnen falt, men nu syntes
jeg den falt noget rart, det gjorde den forige
gang og, naar den blev bage gang ligende
paa Bunken med föderne under sig, ialmin
delighed falder den paa siden og bevæger
Læberne lit, nu gik jeg ganske varsomt
hemimod den men för jeg kom til den
sprat den atter op og forsatte sin rolige
mars, træffer du ikke sagde jeg til Pedersen
Ja vist træffer jeg sagde han,

vi gik nu ganske nær Bjørnen
som rüslit ganske sagte fremfor os, da
vi nu var den ganske nær syöd Pedersen
nu falt Bjørnen men dog paa en anden
maade end di to forige gange og nu saa
vi blod paa Isen det saa vi ikke di to
forige gang, Pedersen syöd en küle til
saa nu var baade vi og den siker paa
at den var ferdig

nu kom di Andre to ned fra
öen, vi satte os nu alle fire paa den
Døde Bjørn og fortalte om dens siglighed

Men nu fik vi se den anden
Björnen ind paa Isen, da det var en
Björne vi havde skiet var vi ganske sikre
paa at det var ungen som var indpaa Isen
jeg sagde at jeg skulde Gaa indover
for at jage den hit, dern vilde at jeg skulde
tage Riflen med mig, Men da vi bare havde
en Rifle sagde jeg at jeg trængte den ikke
faar jeg har flere Gang været med at
jage Björnen paa Isen uden Rifle.

Jeg tog nu Skienne paa mig og en
Skistav i haanden

Nu er iregelne Björnen ved Spidtsbergen
og Novaia Zemlia Nur ved mennesker end
Björnen ved Grönland, Müligen det kommer
ar at den er blavn Mer forfulgt ved Spidtsbergen
og Novaia Zemlia. Dog vil jeg raade enhver
Som Gaar efter Björnen at have rifle med
sig faar det kan nok kunde du kan træffe
paa en som ikke er Bange for dig

Jeg Gik nu godt udenfor Björnen
for at komme forbi den saa jeg fik jaget

den Mod mine Kamrater

Da jeg kom den Nermere fik jeg
se at det var en stor sng av en Björnen
Jeg begynte da at Gaa Langer fra den Men
Björnen kom stadig Nermere, Nu blev
det min Tur at blive jaget av Björnen
sjönt den Gik ganske rolig kom den stadig
Nermere

Jeg begynte nu at Gaa Mot Land
Tilbage Til de Andre kunde jeg ikke komme
uden at passere Björnen og det Turde jeg ikke
da jeg saa av hans optrædende at han var
ikke at lide paa

Strakst Under for Land var det
en stor Gründis, jeg Gik paa den enne
Side av Grundisen og Björnen som var
lit fremfor mig Gik paa den anden side
av Grundisen og Mot Land, da jeg kom
faar indre ende av Grundisen fik jeg se
i Hovedet Til Björnen som nu stod og
Lurte bagom Isen, jeg begynte nu at Gaa
opover Land, Men nu kom Björnen

Ganske rolig Gaarude Mot mig, da jeg
var kommen op paa en Båke var Björnen
og der ikke mer end to Meter fra mig
Jeg tog Huden af Flovedet og kastet Mod
Björnen faar jeg tænkte at den vilde støpe
og undersøge vad det var, Men da jeg med
det samme skulde vende Skisne Gled foten av
Skibaandet saa jeg falt paa knæ, Med det
samme slog jeg ut Med Skistaven og traf
Björnen Men vorde saa jeg ikke, Men vorden
jeg fik foten i Skibaandet og kom mig op
og begynde rende ned over bakken end nu
en Gaade for mig, Jeg stopet ikke før
jeg var langt ned paa Isen, jeg saa nu
Tilbage Men saa intet til Björnen,

Men nu fik jeg se en Mand staa
paa Isen og to andre komme springende
Mot mig, Det var Captain Bottolpsen som
stod paa Isen, da jeg kom til ham troet
jeg han skulde have falt over, han holdt
paa at bevise, da han retterte fortalte
han at da den saa jeg begynte at gaa

Mod Land spente den at det var noget
Galt paaførde og han tog nu Riflen og kom
retover, Men da han fik se at jeg og Björnen
møttes oppaa Båken spød han Men da
jeg med det samme falt troet han at han
havde krøpet mig, Men det var saalangt
at Kuglen kunde ikke naa frem,

Da vi begge havde retteret lit
Gik vi did som Björnen var, den laa
som en Hund med begge fremføderne
strægt fremover, Bottolpsen spød nu en
Kule i brystet paa den, den kom nu Glidende
som en Snefløg ned over bakken da den stopet
fik den et skud til da var den ferdig

Det var rigtig en gammel sng, Mager
og Pandlös Men saa havde den tender
naak til at fortære mig og det den manglet
paa tenderne havde den igen paa Klørne
Men at den ikke var mer Rovrig saa maver
som den var forstær jeg ikke,

Da vi havde flaaet den drog vi Skindet
bort til den anden Björnen og flaaet den

Men mærkelig Naak kunde vi ikke finde
Mer som to Kulkuler i Skindet, at di to
siste Kugler havde trüffet er sikkert men
vor var det bleven av di to første Kuler som
den falt for, nok er det det var to Lumske
Björner,

Den 18de Mai forlod vi Rangval
og drog östover da Isen var jernere nordover
paa östsidan av Syvärne, da vi kom
östanför Öerne begynte vi at drage norover

Isen var tæt men meget opskruvet
Den 22de Mai fik vi se to Mand som kom
efter os, vi var da mellem Karl den Tältes ö
og Syvärne, vi stopet nu med trækningen
til dem Naast os, Det var to av Trawals
Mandskab

Dem berätet at den 20de Mai fik
den friske vind fra nordvest som satte
Isen mot Land ved Valdmöen og skrævet
Rangval ned, men da Rangval laafast
i Landisen fik den bjerget noget Provant
og sid som den havde lavet sig felt saa

Dem led ingen Nöd

Tellman og en Mand av Expeditionen
fjälte nu di to Rangvals Mand tilbage til
Valdmöen for at give Captain Bøttolpsen
ordre om vad han skulde jöre vist der kom
Fartoi did naar Isen fordelt sig,

Da Tellman kom tilbage begynte
vi at drage nordover, Isen var svært opskruvet

Den 26de Mai fik vi Storm fra
nord som satte Isen i Drift Syd over og paa
samtidig fordelt sig saa vi maatte i Baadene

Da vi ikke havde plads i Baadene til
Hündene spød vi alle 54, forresten var disse
Hündene mer til berover end til Nytte,

forresten er det lidet Nytte at benytte
Hündene som Trækdyr i skruisen,

Det var om Morgensen Isen fordelt
sig saa vi maatte benytte Baadene og ro mellem
Drivsen paa flere steder blev der store Cabrin-
ger mellem Isflagerne, men allerede i
Midagstiden var Isen tæt, men var nu
i Drift Sydover med god fart,

vi fik nu fint veir med Stille og Sol
baade Nat og Dag, vi havde telt som var
Arbejdet til at trække overbaedene saa vi
havde det aldeles bra, indtagen at det
var et tungt Arbejde at være Fraktdyr
og saa faa lite Mad, Men det er iingaaelig
paa en Pladescorpsion faar man ved jo
ikke vor Lenge den kommer til at være, og
da maas man spare fra Begyndelsen

vi Drog nu stadig Nordover og mange
Dage syntes vi at vi havde traegt godt
forover Men ved opprovsjonerne viste
det sig at det var lidet vi var komne Nordover
ja flere Gang var vi komne lenger Syd om
Aftenen end vi var om Morgenmen da
vi begynte at drage

Da vi nu havde holt paa at drage
her i over 7 Uger uden at komme noget Nor
over, og da nu Trangval var forlist og
smaa iethigter var det faar Fangstfartøier
at komme til Valdenöen vilde ikke Villman
risikere noget da han saa at det var iimulig

at komme Nordover, og da nu Isen stadig
drev Syd over og det saa ut til at vi vilde komme
til at Drive forbi Nordostlandet, vi begynte nu
at Drage mot Land nu gik det fort Men det
var den forkjarte vei

vi kom Tillans ved Doudbai, her spød
vi nogle Reusdyr og da her var Druved maaske
kaagte vi byød i overflod, Men var det
Galt at stulte var det ligange være at forspise
sig, vi laa paa Marken og vred os som ormer
alle sammen indtagen Villman og Dogtoren,
og dem sagde til os at vi maatte være forsigtig
med Spisningen Men det hørte vi ikke paa
Men nu fik vi føle det,

Dagen efter da vi nu bleven
bedre blev det bestemt at fire Mand skulde
vende tilbage til Valdenöen og forsøge at
drage Syd over paa Vestsiden av Spidsbergen
for om mulig at kape et Fangstfartøi
og følge med til Tromsø vor dem da
skulde fragte et fartøi som skulde komme
til Valdenöen og arkente os og Pramwals

Mandskab,

Da Isen var svært opskrævet ved Cap Platan, drog vi en av Baadene overland indenfaar Cap Platan og kom ned ved Cap Tredde (Borgendragerbai) fire Mand forsøgte nu over Skorrybysbai til Valdenöen

vi som var tilbage forsøgte endnu en gang at komme Nordover. Men nu begynte Isen at blive saa fortært at vi gik stadig igjennem den, Det havde jo ingen fare ~~men~~ da vi havde Baadene at holde os i som vi bragte paa men det var ikke ordre behageligt at Gaa gennemvaad og trætte helle dagen

Men saa var og Sommeren 1894 en sjelden Sommer her Nord med godt veir vi var først en tur i Land paa Repsöen vor vi laa i tre dage

Jeg og Pedersen var en Nat gaasende langsöen her spød vi to Reusdyr.

Nu havde vi faaet ordre av Tellman da vi forlod Tranqval, at om vi fanget noget maatte vi ikke spise noget av det

uten at vi alle fik ligemeget,

Nu da jeg og Pedersen spød disse to Reuser om Natten medens di andre var tilkøis syntes vi at vi kunde tage os en bid og da vi fængte at spüle det for di Andre tog vi Tungene og Hjernerne og skar i Skrimler og holte over varmen av Drivved, da vi var ferdig med vort Maaltid tog vi bage Reuser og bar til Campen, vel havde verken Tellman eller di Andre Amerikanere spist en bid mer som vi andre og ikke vi Nordmen heller. Men da vi nu var sulten og vi troet at vi kunde jøre det paa en saadan tur maatte jorde vi det, da vi kom til Campen laa di andre og saar, vi gik og tilkøis, om Morgenen da vi rognat var di andre begynt at jøre klart faar at begynde og drage Nordover,

Bage Reuser laa sammen med det andet Gods, Tellman kom nu bort til mig og Pedersen som holte paa at jøre os klar til Pedersen sagde han, det er stor forsel paa Reuser her paa Repsöen og

dem som er paa Nordostlandet, nei
sagde Pedersen det er samme saart Ben
nei sagde Tellman Benen paa
Nordostlandet havde baade jerse og Tunge
men det har ikke dem som ligger her
mer sagde han ikke men vi forstod vad
han mente, men jeg og Pedersen var
Lange skampul faar at vi tenkte at liere
Tellman, vi kom henmod Karl den 12te ø
men nu saa vi at det var umulig at komme
noget nordover, Det kunde vist ingen
anden Expedition komme lenger nord en
vi var med at drage derne Tid paa Aaret
og en anden Ting, man har troet at Isen
er tæt naar man kommer saa langt nord
som paa en 80 Gr Nord Brede og da træfer
fast kant men det er feil, jeg har selv vort
med senere og faaet fordelt Is paa 82 Gr
Nord Brede i Mars Maaned, og da laa
der fast Iskant eller et fast Isbelte fra
76 Gr Nord Brede, men endnu kunde
det være Aabent paa 82 Gr og det i Mars

men av alt Galt er intet saa Galt som at
træke paa Isen om Sommer,
vi ventte nu om og Drog mot Cap
Platan, det gik nu fort at komme denne vei
da Isen drev samme vei som vi drog,
Da vi kom vestenfaar Cap Platan laa
endnu fastisen paa Storbaien og helt til
Pyvoerne, Da vi kom til Valdenöen var
Captein paa Rangval og tre Mand draget
Syd over faar nogle dage siden, vi laa nu
paa Valdenöen til den tredie August
Da Isen forindels laa tæt begynte
vi at Drage Syd over, vi havde To av vores
Aluminiumsbaade og en av Rangvalsfangst
baad, vi drog først op til Norkap vor vi
laa nogle Timer, vi forsatte nu Dragningen
til vi kom til Norkuten av Brendvins
bai, her fik vi fordelt Is,
vi roet nu til Lavöen faar at
kaage os Kaffe, vi saa nu nogle Fangst
partour ute Isen, medens vi holdt paa
at drike Kaffe kom der en Baad fra

Jagt Berentine Skipper Nils Jonsen fra
Fronso, Villanar blev nu enig med
Jonsen om at føre os til Fronso, vi var
nu op til Danskøen og tog ombord den
mand som vi havde sat i land her da vi reiste
noeover, den 12te August kom vi til Fronso
Capteinen paa Krangval havde reist
herfra med et Ligt fartoi for at hente os
tre uger efter kom den til Fronso

Sommern 1896 var jeg med en
Svensk Videnskabelig Expedition til Spidtsberg
Lideren var Geraf De Gur, og Løitnant
Knoring, i Fronso blev det bygget to Baade
som vi skulde benytte til vaars tur
runt Isfjorden som var det sted som
Expeditionen skulde undersøge og kartlage
vi fulgte med Dampskibet Vergo
en Svensk Dampf som skulde føre den
Svenske Balongexpedition Andre til
Spidtsbergen, vi forlode Vergo i Russegulen
og fulgte med Erling Jaril som da var

i Furustrube, ind til Adventbai, Vergo forsatte
nordover, Da vi kom til Adventbai satte vi
op vaars felt paa Adventbainaset, her laa
to mand i en kyste, dem havde overvintret
her, Skipperen Andreas Holm var død i
Vinter han laa endnu ubegravet, og en mand
hadde den forlat paa Cap Fosen, dem viste
ikke om han var ilivet, det var over to
maaneder siden den forlod ham,

nu kom Dampskibet Kravstund
og hid, den havde et hus med sig som
Vesteraalske Dampskibsselskab skulde
satte op her og benytte som Furuhotel
saasnaert som Isen drev ut av
fjorden roet vi end fjorden til Larsenbai
Pimful bai Gilsbai, Klos Islenbai vi
havde tungt form at ro, men Svenskerne
var nogle ualmundelige Guede Folke som
man kunde baade live og dø isammen
med, Da nu første Furuhotel Lofoten
kom hid var Direktør Vidt med, han
og nogle Furerister skulde gaa med

en Liden Dampbaad til Cap Torsen
jeg blev da med dit, Da vi kom op til
huset paa Cap Torsen vilde ikke Firisterne
Gaa ind da det var mulig at den Mand
som var forlat her i Vinter laa død inde
i huset, Dirigttør Vidt bad mig om
at Gaa ind og se efter, jeg gik først til
en Stue der var intet, jeg gik da til et
Kammer der stod en Seng med noget
klader i men her var ingen, jeg var nu
et Tår paa Loftet men her var ingen

Da jeg kom ut og fortalte at her
var ingen død Mand kom dem ind
vor det var bleven av den Mand
dem forlatte ved man ikke,

Dem som forlate ham sagde at
han havde forproset Ansigtet og føderne
da dem forlod ham, dem sagde at han
havde lit Mad og Piipe hos sig, men nu
var her ingen Mat og ingen Piipel
men nogle Patroner var det i en pose
som hang paa vægen,

Da vi reiste tilbage fra Cap Torsen
blev det tre Engelskaturister igen her, dem
havde en Ny Arundals Jagt med sig, dem
skulde Gaa fra Cap Torsen til Vidobai og
tilbage til Cap Torsen, vi forlod dem paa
Stranden vor dem var begynt at kaage
Midag, en par dage efter at vi var komne
tilbage til Adventbai skulde vi ro ind
til Tempelbai, da vi kom til Brownes
laa der en Ny Baad i faren fuld av
sjo, vi saa nu at det var Engelskmandens
Baad, vi roet tilbage til Adventbai og
fortalte det, da vi troet at det var sjet en
Ulykke, det blev nu sent folk fra Adventbai
til Cap Torsen, men her holdt Engelskmanden
endnu paa at kaage, om det var der
sanne mad dem endnu kaagte paa som
da vi forlate dem for en uge siden ved
jeg ikke, Baaden var drevet av da dem
ikke havde belagt den,

Dem fulgte nu med tilbage
til Adventbai, vor to av dem reiste

til Norge faar at fragte et Fartoi som
dem vilde besøge her, den tredie blev
ijen i Feltet som var sat op paa stranden

Denne Sommer var den Intrusanteste
Sommer jeg har haft paa Ishavet, vel var
det enangen Gang tungt at ro Baadene
og siden transportere tunge Instruementer
op over Land, men saa havde vi saa
mange morsomme Stunder.

I Adventbai havde vi vort
Depo av Proviant og forsyeligt som vi ikke
altid behövet, saa vi kunde være flere
Dage mellem hver Gang vi var der

Felt havde vi med os, saa vi over
nattet vor som helst, i Adventbai havde
vi hengende paa en stilasi, Ren, Bjørnskind
Gaas, Ryf og Ederfjgel, i den sidste tid
vi var her havde vi desuten levende
Gaasunger og fire levende Blaarevunger
to av Blaarevorne levte flere Aar efter i
Sverig, om Høsten reiste vi tilbage til
Fronsi med en Bankfisker da det var

saa sent at di Andre Fartour havde stüet
vi maatte nu tage den Engelskmanden
som laa ijen her med os da ingen kom
faar at hente ham.

Sommeren Efter var jeg forkyret
med Festeraalste Selskab til Adventbai
vi var fem Fronsö Mænd med her, vi
skulde ro Fjristerne til forskjellige Steder
i Isjorden og følge dem op i Dalene paa
Jagt, det var et tungt Arbeide at bare
Ren naar det var lang vei, men saa
var ikke alle lige dygtige Jagerer

Fjristerne som kom hid blev i regelen
fra 8 til 14 Dage, da Dampskibet Lafoten
gik en Gang over ike fra Hamarfest og hit
Captain Sverdrup var fører av Lafoten

Det var mest primede Nasjoner som
kom hid men det var og mange Norske
Furuster

Jeg skal forsöge at fortælle en
par Jagthistorier fra den Sommer men
da den muligens lever vil jeg ikke nævne
dem

Der kom først en Fjerskturist ved navn Helmer han havde en liden fabrik i Kristiania nu Oslo, første dagen han kom hid blev jeg med ham op i Adventdalen vor haresjød en Pen

Den Anden dag skulde vi og op i Dalen, men nu skulde en Fjerskturist som havde sin Frue og en Voksen Søn med sig hid blive med, (Ja ikke Fruen)

Det var rigtig ordens mennesker alle tre, rigtig Stasfolk dem var fra Kristiania vor hant bestyrte en Støre Fabrik, vi skulde ro til andre siden av Baien faar at gaa op i Dalen, Jeg og Helmer havde en Baad

Kristiania manden og Søren havde en Anden Baad og to Mand som skulde bare villet dem sjød ned til Baaden vi roet i følge over Baien, da vi havde gaaet et lidet stykke begynte Kristiania manden at fortale Jagthistorier om vor mange Pensdyr han havde sküt paa Höjfeldene og vor mange Elgsdyr han

havde sküt i Storskogene i Norge, Jeg var gla at jeg ikke var berer til ham faar jeg var sikker paa at di andre to kom til at faa bore Naak og endnu mer vist Søren var lige god at skyde,

Da vi var kommen lenger op i dalen var det lit Taage lenger ind i Dalen, di to andre Berere begynte nu at fortale at det kom til at blive i veir, sjönt det fantes ikke Tunge til noget slags stygt veir,

Jeg sjönte Goet derraes Mening men da det var to av mine beste Kamrater vilde jeg ikke sige noget mod dem, da jeg tænkte at det kunde Mürtigens blive bra faar mig og vist Fjerskturistens troet paa dem vilde vende om, nu var disse to Berere folk som havde varit med Fram og hansen i for, og den Tid var jo alt rigtig som blev sagt av dem, vi satte os nu ned faar at spise, men disse to talte bare om i veiret, jeg sagde intet faar vist dem vente tilbage vente vel Helmer og tilbage, da

vi var ferdig med spiseungen sagde Kristiana
manden at dem skulde Gaa tilbage Men
Ketur sagde at vi to skulde forsette opover

Jeg sagde da til mine Kamerater
at det var daarligt jort av dem at skreame
Kristiana manden, dem lo bare til mig
og fortalte vor Morromt dem skulde
have det paa Stasjonen medens jeg maatte
traste op over dalen, og dermed Orget det
mig, og jeg ønsket ikke noget godt over
Ketur som ikke vilde vende om,

Kristiana manden sørem og di to
Bærere begynte nu at Gaa nedover, jeg
sente mine to Kamerater et Blik som
vistnaak ikke var vidre venligt, Men
dem bare lo til mig

Jeg og Ketur forsatte nu opover
Men vi havde ikke Gaaet mange Minut
før vi fik se flere Ketur Gaa og spise, vi
stopt bag om en stor Sten og saa paa
Bærere, Ketur sagde at det var skade
at ikke Kristiana manden var her nu

saa kunde han have sküt Ben som han
var reist saalangt faar at skyde

Jeg sagde til Ketur at jeg skulde
springe efter dem, Det var ikke faar at jøre
Kristiana manden nogen tjeneste Men
faar at Hævne mig paa mine to Kamerater
som jeg nu var sikker paa kom til at faa
børe nedover, jeg skal vente her til derre
Komer tilbage sagde Ketur, jeg sprang nu
ned over det var ikke langt før jeg saa dem
Men jeg turde ikke raabe til dem da jeg
var red faar at Benene skulde skreames
Men da jeg var kommet et stykke lenger ned
traadte jeg paa dem, dem vente strakt
om og kom opover, da vi møttes fortalte
jeg dem om Bærere, Men var det ikke
noget venligt blik jeg gav dem da dem
gik ned over skal Gud vide at det var
ikke mindre venligt det bliket jeg fik
igen, Men det bryet jeg mig ikke om
nu var jeg sikker paa at dem skulde faa
børe nedover, Kristiana manden begynte

at klike med Riflen og fyldte Magasinet
Jeg sagde da til ham at han maatte
skyde en Lemle saa var hans siker faa at
faa Halvren faar jeg vilde at bage mine
Kammerater skulde faa bore,

Vi sagde han jeg skyder ikke paa
noget Frientimer jeg skal skyde to fede
buker, ja vel tænkte jeg store bore faar di

Da vi kom op laa Ketner ved stenen
Kristiania manden gik nu bag om en sten
og lagde Riflen paa Anlæg, da første skud
smalt sprat fremme op og da Magasinet
var tomt saa vi agterdelen av den sidste
Rem op i dalen, nu lysnet Ansigtet paa
mine Kamrater medens mit vistnaeste
ikke blev noget lysere

Det blev ingen fed Bæk sagde jeg
men han gav mig et meget sigende blik
og kastet den tomme Rifle paa skulderen
og masjerte ned over, og hans følge efter
ham, mine to kamrater vinket saa
Skadepro til mig, Jeg og Ketner forsatte

op over dalen, det var ingen kjarlig tanke
Jeg sentte Kristiania manden, faar vist jeg
ikke havde sprunget efter ham og var skiet
han havde Ketner skiet Rem her saa har
jeg stüpet at Gaa længer, men hevenen straffer
sig selv, Da vi havde Gaet et stykke opover dalen
satte vi os paa en ütörtelvedbred og røke vaare Pipe
vi fik da höre noget som püstet bag for os, vi fik
da seen Rem som kom op av Eweliit, den gik
klos forbi os, Ketner tog nu Riflen, men han
siöd ikke faar at Remen var kommen paaelig
ifra os da sjöd han den, jeg vilde nu gaa bort
den döde Rem, men Ketner sagde at vi skulde
røke ut vaaris Pipe först, men for at det var
jort kom der en Rem til samme vei, den gik
og nær forbi os, det gik nu bort til den som
laa död, nu sjöd Ketner den, vi gik nu
bort til Remen, ja vad skal vi jøre nu sagde
jeg, Jeg kunde aldrig tro at han vilde
at jeg skulde bære bage Remen ned til
Baaden, jo sagde han naar du har
Arbnet Remen og taget ut Involden far

du og berer en til Baaden saa kommer du
op efter den Anden, Imidlertid skal jeg
Gaa og se om jeg kan faa skuet nogle Ryper
Ja jeg kunde intet sig til det men
vad jeg tænkte og Ønsket var bra at ingen
hørte mine Tanker eller Ønsker

vel var det to Ganske smaa Rumm
men den var tung nok at være heri iført
Det var frondelig Sol og fint veir

Jeg fik nu den ene Pen paa Rygen
og begynte at Gaa, men da jeg var kommen
saa langt fra Kaptner at han ikke hørte mig
begynte jeg at utøjde mine Velsingelser
baade over Dem, Tim, og hans som havde
skuet den, ja mine to Kammerater og
Kristiania Manden fik og ar samme Velsingelsen
Godt var det kanske at ingen jordiske
Skabning hørte dem, Det var verst naar
jeg skulde reise mig med Rum paa Rygen
naar jeg havde vilt,

men jeg kom nu ned til Baaden
og fik Rummen fra mig, jeg spiste nu ogsaa

Begynte jeg at Gaa opover ijen

Da jeg kom did op laa Kaptner og sov, jeg
fik nu en liden Dram hos ham og saa ned
over ijen, nu var det betydelig Lattere faar nu
jalp han mig naar jeg skulde reise mig.

Da vi kom ned til Baaden bleve det
en friske vind som falt ret ind Baaden,
men vi satte ut Baaden og fik Rummen ind

vinden var friske men dog ikke være end
at jeg naakte kunde have klar at ro over Baaden men
nu var jeg baade utarbeidet og søvrig saa vi drev
ind Baaden, jeg sagde til Kaptner at han maatte
jelppe mig at ro, vi havde to par Aarv, jeg kan
ikke ro sagde han, jeg skulde hav jelpet dig
jarlangesiden men jeg kan ikke ro.

nu da det var paa siden indover og
jeg var ret faar at drive paa Livet i Eren
vor det var meget Baare, smut jeg ind
vinden og kom os tillands paa Øre side av
Eren, men vi maatte begynte springe av Baaden
da den tog land faar at holde den ret, men
endnu fyktes den faar os, men vi fik den

Nu op paa Land, vi var nu vaat til skindet
Heltner sagde at han skulde Gaa til Stasjonen
og saaskulde han sende folk for at jelppe mig
Mid Baaden, da han var Gaaet begynte
vinden at flaae lit, og da jeg nu begynte at
prepe, Tog jeg Rembaandene og fanglinen og
satte fast paa Toften saa satte jeg den paa spoen
og begynte at Landlide den,

Til Nærmere jeg kom Stasjonen til
bedre Gik det, nu kom bage Mine kamerater
og skulde jelppe mig, men nu var jeg snart
fræne sagde jeg at jeg vilde ingen jelp have
av dem, jeg var ikke vidre blid paa dem
faar at dem havde lirt sig unda opi dalen

Jeg Tog nu bage Remene av baaden og
Gik ind i huset som vi holte os i,

En av Jentene kom nu med en halv
flaske Konyak og 6 flasker öl som Heltner
havde givet besked om at jeg skulde have naar
jeg kom, nu spönte jeg strakst at det var
Heltners Mening at di Andre to og skulde
have av Konyaken og Ölet, men da dem

ikke havde jülpet mig, og jeg var endnu forbitret
paa dem lovet jeg at dem skulde ikke smake en
Draabe jeg satte mig ved Bordet og Tog mig en
God Dram og drak to flasker Öl, di andre spönte
om ikke dem skulde faa noget, ikke en Draabe
sagde jeg, Da jeg var ferdig tog jeg di fire flasker
Öl og Konyaken og lagde under hodepütten i
Köien og Gik til köis, jeg sovret vist snart og
Da jeg vognet var di andre ute og Arbeidet

Jeg skulde nu bage mig en flaske Öl
jeg stak Haanden under pütten og fik fat
i en flaske - den var tom, nu reiste jeg mig
og tog pütten bort - Der laa tre Tomme Ölfasker
og en tom Konyakflaske den fjerde Ölfasken
holte jeg i haanden, jeg spönte jo strakst om
som havde gort det, men at dem kunde være
saa fræk at Læge di Tomme flasker tilbage
syntes jeg var vel meget, men jeg havde vist
sevet gat, men nu kom Jenten ind
og nu bad jeg hende om at bringe mig fire
Flaske Öl og lit Konyak paa den Tomme 1/2 flasken
Jeg maatte jo selv betale det men det fik ikke

Jelpe, jeg lagde alt imider hovedpusten og lagde
mig som at sov, da nu di Andre to kom ind
fear at spise frokost jorde jeg som jeg vognet

Da jeg havde talt lit med dem, sagde jeg
nu skal jeg tage mig en Dram og et Glas Øl
dem saa paa verandre, jeg tog nu og draken
flasker Øl og tog nu di Andre Ølflaskerne og frem
Dem saa paa verandre og paa mig men
sagde intet, og antet sagde jeg, Det var lang
tid efter for dem fik rede paa hvordan det
havde Gaaet til

Da jeg nu havde flaaet Remen spærte
jeg Thetur vor jeg skulde jøre av kjødet
nu det ved jeg ikke vil ikke du have det
(vi var vant at Kusteratoren fik det som demspod)

Jo mange tak sagde jeg, saa gav
han mig en pen drikskeiling og en Ny sorte
faar min var blevet Blodig av Remen

Nu var jeg tengt paa at velsingre
ham, men da han ikke hørte min
Velsingrebe op i Dalen da jeg var paa Remen
var det ikke verd at han hørte den nu

Da disse Tjenerer riiste fem kom der
en del Andre Tjenerer, Deriblant og en Kone
og fra Kristiania, Det var rigtig en Raring
Hans Nedstammet vist fra Gode folk, og en Stas=
kar opførte han sig, Min noget rart var det
med ham, hans Forældre havde en Fabrik
vor der Arbeides Vandledningsrører og Kraner
men denne Kone Intruserte sig ikke faar
den slags forrøtning, nu var det en som
var Gift med hans Søster som drev forrøtninger

Han som nu var her havde en
vis sum faar Arvet at Live av,

Han kunde vel vari i 40 aars
Alderen, men det verste var at han var
saa Tungkørt ja han var rigtig döv saa
jeg er Ganske sikker paa at han kommer ikke
til at høre første tjeringer paa den store
Dag, men end nu sagde han til mig da
jeg spærte ham vor faar han ikke var
Gift, nu sagde han jeg Taaler ikke Barne=
skrik, faar det har jeg hørt Naaka, av
min Søsters Barer, Jig kom til at

Tanke paa at det maatte vere et felt
maal dem maatte have, naar det blev
faar høit til ham.

Da han kom iland i Adventbai
vilde han ikke bo paa Flottellet men
satte op to Prægtige Felt paa Stranden og
Liet en Mand av Compagniet til at stede
faar sig, faar hans skulde live som en
Polarfarer sagde han, og klæder og alt som
en Sportsman brugte havde han med
sig, og Øl og Spiritus havde han en hel del av
men selv var han ogsaa arholden.

I det enne felt holdt han sig selv
men i det andet var den Manden han havde
liet og her kaagte dem, gode og fine Skyvaaben
havde han baade til fugel og store dyr

Nu var han flere Gang op i dalen
men fik aldrig nogen Ren eller Fugel
men saa begynte han at samle paa Gamle
Renhorn som Renen havde felt saahan
og den Mand som var sammen med ham
altid kom ned fra Dalen med et fange

Gamle Renhorn, Nu faset jeg og en av mine
Kamrater paa og skryte av vor heldig han
var som kunde finde saadane Speldre
Horn, og da var det altid en Dram og Øl at
jaa, ja han sagde at vist vi vilde have en
Dram og ikke han var tilstede kunde vi
Gaa ind i feltet og tage os en Dram, og det
benyttede vi ofte, for Dramen blev Almindelig
støre naar vi selv spenket i, Ølkaasen laa
utrufaar. Feltet saa naar vi havde fæmt
flasken stak vi den tomme ned, ja det var
rigtig en Prægtig Kar, men han vilde
at jeg skulde tage av mig Spæget, faar min
Kamrat var fri faar Jag og jaa han kunde
han se vad han talte men det kunde
han ikke se paa mig, Da han nu havde
Lagt her en stund og ikke faast andet
end nogle Gamle Renhorn bestemte han
sig til at forsøge sin lykke paa den andre
side av Baien

Han tog nu et felt og Manden med
sig og roet over Baien, jeg og min Kamrat

var og bød adyo med ham, og roste ham
faar sit faaretagende med at ro over baieren
nu blev det mange Dramer og Øl saa vi
blev godt beløst faar vaeres skrytning av ham

Da dem havde vort borte i fire dage
kom dem tilbage, men før baaden var kommen
tillands ropte Fyrsten jeg har faaet to Rener
ja men jeg har skiet dem sagde den Anden,

vi gik dem nu med at kenne baaden
men av Renerne var det bare to Skind at se

Leimanden fortalte os nu om
fildragelsen og jagten, første dag dem
gik op i Dalen traf dem nogle Rener men
Fyrsten traf ikke Rener, Andre dagen
var dem op i jern da skulde Olaf skyde
Olaf var Leimandens Navn,

nu fik dem se nogle Rener, men nu
sprang Fyrsten op paa en hoi og begynte
at hvi og vifte paa Olaf som laa og lürte
sig paa Renerne, da Renerne saa og hørte
Fyrsten forsvant dem, tredje Dagen var
dem op i jern, men nu havde Olaf

givet ham ordre om hvordan han skulde være

nu spad Olaf to Rener, da dem horte faa
og flaaet dem sagde Fyrsten, du Olaf du skal
faa 10 Kr vist du vil sige at det er jeg som
har skiet dem, ja det Lovet Olaf, dem flaaet
nu Renerne og tog Skindene og Stigerne med
sig, resten lod dem lige, Olaf tog nu Skindene
riflen kikkerten og Vadsaken, Fyrsten skulde
bare Stigerne, første Elv dem skulde over
Lagde Fyrsten sig paa siden i Elven saa
Olaf maatte løge fra sig faar at hjelpe Fyrsten
op av Elven men Stigerne var forsvunden

alt dette stød Fyrsten og hørte
paa, eller rettere saa paa faar høre kunde han
ikke, vi to gik nu og tog Fyrsten i haanden
og pegte paa Skindene, men nu fik vi en
saadan Jagthistorie om disse to Rener at
en Figerjagt i Aprikas indre kunde ikke
være mer farlig og spændende end disse
to Reners død, men saa benyttet vi og av hans
fortælling naar vi vilde have en Dram, da var
det bare at jøre en Mening om denne farlige

Jagttur saa var han ferdig med Flasken

Da han reiste herfra blev det
rigtig Langsomt, han havde nu samlet
en stor kase med gamle Penkoren,
ved Losningen i Hammerfest gik kasen
i Sjöen og endel av disse Frelsker taptes
men da blev han Pungstint,

Oplevelser paa Frans Josefs Land
1898 og 1899

Sommern 1898 blev jeg atter forkyret
med Amerikameren Valter Tellman, Denne
Gang vilde han forsöge at komme Nordover
fra Frans Josefs Land, med Sleuder og hund
I Tromsö blev vi forkyret fem Mand
nemlig

Bröderna Olaf og Emil Elesen, fra Hammerfest
Bernt Bentzen, var med Fraen
Daniel Johannussen
Paul Björwig

Amerikameren var Valter Tellman, Leder
Evelyn Baldwin, Nestkommanden
Hofman, Læge
Harlan Meteorolog

Vi gik fra Tromsö den 20de Juni vi
gik til Arkangel faar at tage ombord
Hundene som var komne fra Siberien
vi tog ombord her 8de Hunde og
gik fra Arkangel den 4de Juli, vi havde

fint viir helle tiden opover

Den 7de Juli kom vi under Isen.
Men her var det Is overalt, vi gik nu
Nordvestover langs Iskanten. Men den var
det overalt. Den 12de Juli møtte vi Jagten
Haabet, Skipper Johannes Larsen av Tromsø.
Den havde været medmod Hoppere. Men
beretet at Isen var det overalt.

Da Isen laa saa forkyat at vi ikke
komme under Land, blev det bestemt at vi
skulde gaa til Vardi faar at tage ind mere
køl, da det ser ut til at vi faar brug faar den
før vi kommer frem.

Den 15de Juli kom vi til Vardi og begynte
strakt at tage ind køl, og om Eftermiddagen
den 16de Juli gik vi fra Vardi igen.

Den 19de Juli var vi igen under
Isen som vi nu traf paa 78^{gr} Nord Brude.

Den 20de Juli kom vi sammen med Solfanger
Victoria av Tromsø.

Da vi nu fik Nordost og Taage
laa vi fast i Isflaen som var meget stor

Men og meget fortært, Bjørn var her Naak av Men
Da Isen er saa fortært og dertil faage fik vi ikke
efter den, vi spød nogle som kom Til siden.

Den 27de Juli lattet Taagen og Isen var
nu lit slakere, vi begynte nu at Arbejde os
frem, og i Midagstiden var vi gennem det
Isbelte som havde stengt os inde.

Om Eftermiddagen fik vi se Land, Land-
aabningen var 8 Norske Mil bred, men
nogen Kjendning fik vi ikke av Landet
da det er lidet kjent og Daarligt kærklagt.

Taar Tanke var at komme os til Cap Flora
faar at tage det vi mangtet til Expedisjonen.
Da Vellman havde faaet Lov av Mr. Harmsen
som var Eer av det som var her, til at tage
det vi mangtet, vi fik nu et hus som
stod i en liden bugt, vi roet nu iland.
Men da fant vi nogle optingnelser som vist
viste at det var Eira havn vor Skotlanderen
Ligt Smit fra Aberdeen havde forlost sit
Skib Eira her i 1880, Men var siden reist
til Cap Flora vor den overvintret og kom

om Vaaren efter med Baadene til Materkin
Skrædet, Novaia Zemlia

Da vi nu fik rede paa vor Cap
Flora var Gik vi did og begynte at fage
ind det vi trængte, vi tog et lidet ottekantet
Hus av Bræder med Suldugstag, en lidet
om det var det væsentligste vi tog, men her
var en Mengde av alle Ting ijen, Desuten
et pragtig Tømmerhus og stald desuten tre saadem
Brædehus som det vi tog, men det varer vel
ikke lange faar det er bortført.

Den 29de Juli Gik vi fra Cap Flora
og Nordostover langs Landet, her var mange
Fjorde og sund men i alle laa fastisen ennå
Frans Josefs Land ser ut til at bestaa
av store og mindre Ber, paa denne side
av Landet var det ikke mange Isbræer
at se, men indi sundene og fjordene var
det mange Bræer,

vi var ilan paa Cap Fegettoff
saa Gik vi til Salmien men da møtte
vi Isen som nu stak sig Sydost over, her

kom vi isammen med Sælfangeren Hakla av
Sandfjord, den var kommen under Land fire
Dage faar os, Den havde i disse fire dage faart
22 Valros og 25 Bjørn, Valros og Bjørn var her
naak av,

vi ventte nu tilbage til Cap Fegettoff
og begynte at bringe vaars Lager iland da
vi skal have vaar Vinterstasjon her

i Austrasiendet som gaar mellem
Haal Eilan og Visekland liger fastisen
endnu, den 3 August i Midagstiden
havde vi alt i Land, og da Gik Fritjof
vestover, den 4de August kom Flerta og Gik
vestover, saa nu er vi alle her nord,

Den 5te August begynte vi at
bringe nogle av vaars Paker til fastiskanta
i Austrasiendet, da det er Meningen at
nogle av os skal forsøge at komme lenger
Nord i Høst, saa skulde di andre komme
senere, vi havde en lidet Norlanbaad
en Kanadisk Suldugbaad, tre Polarstæder
Proviant og forskjellige andet Rask og

40 Hunde, Dem har vi ikke taget nogen
Proviand til faar her er Bjørn og Valros naak
at skyde, men det nødvendige efter min
mening vil ikke Baldwin have med sig
og det er telt, han fortaler at vi skal jøre
som Eskimoerne og bygge Iukhus,

Han syner ikke at Isen er fri faar om
Denne tid paa Aaret, men klarer han det
maa vel vi og klare noget, vi er tre Nordmænd
og Baldwin som leder som først skal drage
Nordover

Di tre Nordmænd er Emil Elsen
Bernt Benken
Paul Björvig

Paa Cap Pegetoff har vi nu sat op det lille
Ircedehus som vi tog paa Cap Flora

Den 7de August begynte vi at drage
nor over Australindet, Isen var jevn men
meget fortært saa vi og hundene gik ofte gennem
Isen, men Isen blev nu saa daarlig at vi
maa i land paa en Ø som hedder Berghaus
her var et lidt vand men det var

udrikeligt da det var som vi skulde drikke stærkt
Almindelig, her var meget fugel men ingen
saa paa dette vand, her er meget Valros og
Hvidfiske langs Iskanten, men Kobe er det mindre
ar, vi lastet nu Baaden og roet fra Berghaus
Da vi kom henimod Cap Frankfurt laa der
en liden Isstrimmel saa vi maatte Løse ar
Baaden og drage det over Strimlen, og saa laste
Baaden igen og jøre det op til Cap Frankfurt
her var et daarligt sted at lande da det er
bare fjeld og Stenruser, men vi fik nu vores
saker iland her, Dagen efter var vi tre Nord-
mænd Gaende over et Isfjel til Berghaus
efter Hundene som vi ikke kunde jøre paa
Baaden i Gaar, vi gik samme vei tilbage
vi og hundene har det nu lige
komfortabelt, faar nu blaaser det Storm fra
nordvest midt Ise, vi og Hundene ligger i
spil bag di største Sten,

Baldwin har fundet sig en bra
plads op i en Stenrøis da vi var efter hundene
Det er jo ikke noget rart sted men dog bedre.

end wort,

Den 14de August fik vi tre Nordmand
ordre av Baldvin at Laste begge Baadene med
Proviant og forskellige Ting og ro over Austrasundet
til Stormbai paa Vilskeland.

Det er mærkelig med Isforholdet her
medens fastisen endnu ikke er bragt mellem
Cap Pegethoff og Klagenfort, er her aldeles
frit faar Is. Da vi vel var kommen fra Cap
Frankfurt fik vi Storm fra Syd vest saa
vi maatte Løbe tillands ved en Isbra, da
vinden nu flået lit roet vi over sundet som
er antagelig 8 Engelskemil bred, her i Stormbai
var det meget utrynt saa Baadene blev
staaende langt fra Land saa vi maatte
vade langt før vi fik tørne Baadene

Da vi vel havde tørnt Baadene begynte
det at blæse fra Syd vest saa vi maatte tage
Baadene iland, vi var nu jennemblod og
intet at bytte, vi havde ingen Trimmis med
os, og Drivved ser det ut til at det er frit
faar ialfald her vi. Til denne tid ikke

set Drivved nogen Steder

Men her i Stormbai er det Lavtset og
frit faar Sne, vi velvet Baadene og krøb under
Dem, men det blev snart saa koldt at vi maatte ut
og springe for at blive lit varmere, vi blev værende her
et Døgn da flået vinden og da vi nu fik God
Strøm roet vi tilbage til Cap Frankfurt

Da vi kom til Cap Frankfurt havde
Baldvin faar engangs skyd Kogt Kaffe og Valros-
kjød Til os, da vi havde spist krøb vi Søken
og sov den Røstrediges Lønn

Dagen efter var det Storm og Snefok
saa vi maatte lige i Søken, men nu er her
saa meget Sne at vi liger baade godt og varmt
men noget Sulten var vi, men det foar vi
vel vel vente med til veeret bedager sig

Den 17de August blev veeret bra vi tog
nu hundene og roet til Stormbai, Baldvin
blev og med, men vores Sovsaker maatte
blive ijen da det ikke var plas i Baadene
til dem, vi maatte denne Gang og Lige over
en Nat i Stormbai faar Uveir

Den 19 August roet vi tilbage til Cap
Frankfurt efter det som vi havde ijen der
Baldwin var yni Stormbai

Da vi kom halveis møtte vi Olaf
og Daniel dem kom fra Cap Tegethoff og skulde
nu blive sammen med os nordover,

Da vi kom til Stormbai fik vi
ordre av Baldwin at vi skulde føre alt
nordover til et Isfeld paa Tilsik Land

Det blev nu Storm og Snefok fra nord
saa det ser ut til at vinteren nærmer sig
Den 21de August var vi ferdig med foringen
Det var bare Flindern og Balvin ijen og
dem tager vi landveien,

Men nu havde Baldwin bestemt
om at vi skulde laste Baadene og ro to
Mand paa hver baad til en Ø som hedder
Yener Nøistad den ligger langt nord i
Austriasundet, Balvin skal have en Mand
hos sig, vi var et stykke nord i Sundet da
møtte vi en tæt Isstrimmel som vi ikke
kunde komme jennem, vi vendte da tilbage til

Stormbai, da vi kom did var isen Drevon Tilands
saa vi maatte arbeide helle natten for vi kom Tillands

Da vi havde timet baadene kom der en
Bjørnbingse med to unger, vi spød alle tre, men
Da Pimmussen nu slog feil blev det længe før
vi fik kaagt Bjørnkejd,

vi fik nu Storm og Snefok som varte
i fire Døgn, nu laa vi godt nedfögen i vores
Tovesaker saa nu havde vi det baade godt og
varmt, men at faa til noget mat er umulig
ute i Sne, vi kunde jo faa lit Hermetik nu
naar vi ikke kaage Valros eller Bjørnkejd men
nei, Baldwin vil at vi skal leve av Landets
Prodægter, men selv lever han av Hermetik

Men saa tranes vi nu bra og
Det ser aldeles godt ut til at vi trenges at
tranes vist vi skal klare den turen vist den
bliver som den er begynt, men saa er vi
fem Nordmand unge folk og ingen av os
er bleven foreent,

Den 26de August flaut vreden lit
gjort det bløste endnu friskt fra nord

vi fik nu ordre av Baldevin at vi skulde
tage og ro til Cap Fegetoff med bage baaden
vi skulde var to Mand paa hver baad,
vi skulde iunderath Tellman vordan det
saa ut faar at kome herover,

Emil Ellepsen
Danzel Johansen
Bernt Bentsen
Paul Bjorvig

vi fire skulde nu ro, Olaf Ellepsen
skulde vore ien i Stormbai sammen med
Baldevin

vi havde rigtig en frisk vind syd
over, da vi kom til Cap Frankfirt falt vinden
av land men vi kom os omsider op i en
buegt inden for Cap Frankfirt vor vi tog
Baaden i land og velvet dem for vi skulde
nu vile ut iunder dem, men vi maatte bare
sten og lage fraa bunden av baaden da Stormen
vilde lage dem fra os, Det var den fineste
Landningsplads jeg har set paa Frans
Josefs Land, her var et fint Lavland med

sand helt fra Ljoen og op mot Fjeldet, men
meget Faldvind, vi kogte os nu Bjorekjoed
og Kaffe, saa gik vi tilkjois iunder en av baaden

om Morgenen medens jeg laa i Pakken
sente jeg paa Pommussen faar at kaage Kaffe
Det var nu stille og fint veir, men sjont
Pommussens tur horte jeg en anden tur og
smostring, og da jeg nu saa ut saa jeg en
mengede Valros som hotte paa at gaa paa
Land i Bugten med en faar Baaden

men da vi var lgeglad om derra
Besog da den er meget nergaende naar
vi er i Baaden og da vi har smaa baade
for vi ikke give os ikast med dem

vi sente nogle Skud ned i Bugten
men nu var den snar at kome sig avsted
vi stelte os nu efter omstendigheten
rigtig godt for vi roet herfra, Austriarundet
var saa blangt som et Spiel,

En og Anden Is ligger og Driver, ned imod
Klagenfirt ser vi en Iskant.

Da vi kom henimed Berghaus

kom der Drvinde et Isflag med 5 rigtige
Store Valrosser paa, vi roet nu til Isflaget og
drog op Baadene paa Flaget saa spød vi
alle fem, vi flaaet brustykker og roet Kjødet
i land paa Berghaus og Grov det ned i sanden
saa vi havde nu Mat baade til os og Hundene
om vi engang senere kom hid og var fri
jaar Mat, Da nu Isen drøo jaar lang fra
Land maatte vi lade de to Valrosser lye ijen

Paa Berghaus var det blevet ijen en
Hund da vi drog nor over, vi forsøgte først
at fange den men det var ienmülig, og nu
kom vi den ikke paa skünd saa vi fik
skyde den, det er mærkeligt at den har klaret
at Live saa lunge uden Mat, det er nu tre
uger siden vi var her og enda havde den
Grime paa sig

Da vi kom til Cap Tegethoff og Vellman
havde læst Brevet fra Baldevin fik vi brev
med Tilbage og ordre om at re strakst tilbage
vi fik en kop Kaffe det var alt, da vi nu
henimod Cap Frankfurt traf vi paa

det Isflag som de to iplaaede Valrosser laa paa
vi roet nu til flaget, vores tanke var at tage
lit Kjød av dem jaar at kaage da vi iusten
intet havde spist siden vi roet fra Cap Frankfurt

Valrosserne var stor da vi spød dem men
nu var dem store, da vi fik hül paa den kom
der en hel pust ut og en stank som var fed, det
havde gaaet Gas i dem.

Da vi kom til Stormbai fik vi ordre
om at laste Baadene og forsøge at komme til
Kiser Noistad, da vi kom et stykke i Strædet
fik vi Storm fra Nordost, saa vi maatte
holde av til Parioen, da vi ingen seil
har var det vanskeligt ut klare sig,

Baldevin og en Mand er ijen i Stormbai
vi blev nu ligende her paa Parioen
jaar Storm i to Døgn, vi fik da fint vir
og begynte at re nordost over, vi maatte nu
noget Issørpe som vi troet vi kund komme
ijerum, men da vi var kommen et stykke
ind i Sørpun blev den saa tyk at det var
ienmülig at komme frem, men nu var

det næsten like umulig at kom tilbage
vi maatte en Mand side frem paa
Stevnen av Baaden og trampe sørpen stund
medens den anden halte baaden frem med
Salhakken, Men Gud skal vide at det gik ikke
fort Men endelig kom vi ut, Men har vi
ikke kommen ut da saa har vi og været ferdig
jaar Sørpen var saa tynd at vi kunde ikke
Gaa paa den, vi roet nu over Strædet til
Cap Heller paa Vidskaland, for vi kom Tillans
spod vi en Storkobe saa nu har vi mat

her blev vi ligende i tre døgn
Da hulle Austriasundet nu er fuld av Drivis
saa det er umulig at kom til Stormbai,

Medens vi ventet paa at Isen skulde
drive bort begynte vi at bygge paa en sten
hule, muligens kunde den engang blive os
tilnytte da vi ikke har felt, Men det er bare
av smaa fjæresten vi bygget den,

Da vi nu ikke kunde kom
Sjoveen tilbage til Stormbai begynte vi
at Gaa fra Cap Heller over et Isfeld faar

at kom til Stormbai, Isfeldet er bare 12 Engelsk
Mil, Men det var den Ensomigste tur vi har
haft, Nu da vi Drivisen og fastisen meget over
Arvelende, Isfeldet var jævnt og slat som et
et Gulv, Men altid saa det ut som om vi gik
Mot en bæk, vi havde ikke andet med os
over Isfeldet end en Loversak som vi havde
bunden paa en Lense, den bar vi mellem os
so Man versin stund,

vi begynte at Gaa fra Cap Heller om
morgenen og kom til Leirer i Stormbai den
andre morgen kl 3 vi havde et fint veir paa
Isfeldet Men da vi skulde Gaa ned av Isfeldet
var det saa mørkt at vist vi ikke havde hørt
Hundene har det bleven vanskeligt at kom ned

Det begynte nu at blæse friskt fra
Nordost med Snefok, Baldevin har stelt
til et Lidet felt av den Præsering som er til
Sildtugsbaaden, Danjel fik pladts i feltet
sammen med ham, vi lagde vores Loversaker
i Sildtugsbaaden og Gik tilkøis, sulten var
vi da vi ikke havde spist siden vi gik fra

Cap Heller, men det er vi nu vant til, vi bliver som Eskimoerne at vi kan sulte længe men saa kan vi og rusten fortære en halv Bjørn naar det bliver

Da det nu er i Slutningen af September begynder det nu at blive noget koldt, men da blev helt nedfögen blev det varm,

Daryl forsögte flere Gang at faa fyr paa Primusen men det var temmelig faar Stormen at faa den til at brende,

Men endelig den anden Nat fik han kogt noget Kobekjød og fersket Spæk som vi fik ind i Sovesæken, fersket Spæk og Benhaar av Sovesæken var God mat jaar os som nu havde vært uten mat i over to døgn

Da vi var bedaget sig begynte vi at Trække over Isfjeldet tilbage til Cap Heller, denne Gang er vi alle med og hunden har Læs, vi havde noget Proviant ligende det ved Isfjeldet, da vi kom did faar at tage det med os fik vi se at Bjørnen havde

vært her, men vi saa bare spor efter tre Laver og et dybt hul i Sneen mellem Laverne, vi fulgte nu efter dette rare Spor, vi begynte nu at se Blod der di mystiske hul var, og nu fik vi snart rede paa vad det var,

Bjørnen havde slaaet Laverne i en Boks Preservet Pattates og Klørken var gaaet pennen Bliket og nu fik han den ikke av, men naar han gik slog han med Boksen det hulet vi saa Bliket havde skaaret den, derav var Blodet da vi fandt Blikboksen var den saa flat som en Pandekage,

Så nu har vi faaet alt vaars hid til Cap Heller og det tranges faar nu har vi Vinter med Storm kühle og Sne, har her bare vært Drivved, det er mærkeligt at ikke her er Drivved medens der paa Spidtsbergen er overflod av drivved fra di Siberiske floeder findes der intet her, og Frans Jøns Land Liger jo mit faar disse floder,

vi har nu faaet 30 Valros og 12 Bjørnen siden vi kom hid, her er Naak at tage av

Men vi tager bare det som ligger os i veien
Austriasundet ligger fuldt av Drivis men
østover mot Bækerøen ser vi aabent vand
vi huger nu Valrosskroterne smaa
som vi skal have til Hundemat, og saa
jor vi hulen lit bedre, vi har vert en tur
til Cap Smarda, her fant vi en Drivstak
som vi skal have til Mønsaas, vi har
Valrosshuder til Pak, en Stenkæle til Grue
Hulen er ikke bredere end at naar vi ligger
er hovedet ved en Væg og føderne ved den
anden, vi kan ikke staa opreis selvikke
under Mønsaasen, Men saa er den jo
meget bedre som intet, til Skorsten har
vi en Islikbox og faar Dorchulet henger
et Bjørnskind, to smaa kasser holder
taget ope, til indbo har vi en ledig kasse
køier har vi ikke men et Isbelagt Gulv jor
samme Tjenesten, saadan ser vort fremtidige
vinter hus ut

Baldwin ligger nu stadig i Paken
og Lær av Hermitik Men forklarer os

vor sund og nærnde Valrosskjød er,
vi har nu arbeidet en Sommer rundt
Hulen den er over to meter høi, Baldwin mener at
Bjørnen ikke skal komme til hundene som skal være
herinde, vi arbeider nu ikke ver dag med at flaa
og hugge smaat Valrosskjød, og da baade Bjørnen
er frosen er dem ikke smar at faa Skindet av
naar det lider Mod Midag Gaar en av os
ind i Hulen faar at kaage Valrosskjød, vi
har jo anden Proviant Men Baldwin
Støtter av vor nærnde det er, Men selv er
han ingen Kar paa det, han har næffesmagt
det Men ledige Hermitik borer finder vi
ofte, Naar han er i rigtig Gat Lære faar
vi lit av Professor Vaages fiskeome og have
paa Valrossøet

vi fik i Gaar fem Valros og Tre
Bjørner, det er vil di siste Valros vi faar
i Aar da Isen nu er sat over alt, det var
i en liden Aabning ved Stranden vi fik
dise Valros, Men nu er den tilfrosen
Men Bjørnen ser vi ofte,

Baldwin maa vist tro at det er samme
Stof i os som det er i Hundene, ialfald vil
han vi skal taale det samme som dem.

Baldwin kom i dag med den
besked at vi skulde blive to av os nord
mund igen her paa Cap Heller, i Vinter
Han selv og de andre tre Nordmund
skulde trække til Cap Pegetoff faar at være
der i Vinter sammen med de andre Ameri
kanere, han spürte os nu om vi vilde
vilde blive her, nu saa vi godt alle fem
at det omtrunt var det samme som at
sige farvel Verden, og det sjönte vistnaak
Baldwin og, han troet sikkert at vi alle
skulde have nægtet at blive her, naar
det saa gik ukuldig med Expedisjonen
Kunde han skyldes paa os Nordmund
at vi havde nægtet at tilføre det vi
blev befalt, men vi alle fem Nordmund
har altid tilført det vi var befalt
selv vor indviklet og farlig hans
Ordre mangen Gang har vort

Da vi nu alle fem Nordmund sagde
at vi vilde blive her, ja naar derre alle vil
blive her og det bare skal være to saa skal

Paul Björvig og

Berent Bentzen blive her

Og nu fik vi ordre først muntlig og siden
skriftlig om vad mad vi skulde faa bruge
vi har Proviant naak, men den skal være
til Tølturen til vaaren,

Det var en rar Proviantlist vi fik
men dog ikke mindre sant vort ord

vi skal have to smaa Kjeer per for dag
1/2 kilo Pulveriseret Kjød Tilsammen for Ugen
Røgtobak saa vi klarer os i to Maanedes
Flask Melk Suker Sjokolade maa ikke
Benyttes, Pottatis eller nogenlags Gryn eller
Melvarer har vi ikke med os, Kaffe kan
vi faa benytte som almindelig, Björvig og
Talroskjød saa meget vi vil,

Parafin maa under ingenomstendig
hed Benyttes

Til Belysning fik vi fire Starin

Lys med ordre om at være yderst sparsomlig
med dem og ikke benytte dem uden i sidste
øieblik, vad Tid han mente med det ved jeg
ikke, Men han fortalte os vordan Eski-
moerne skaffer sig Lys, han havde læst det
og det kom os til gode

vi Gravet bort Snen af Stenene og tog
den Mossen som sad paa Stenene, den tørret
vi i Grøn, naar den var tør lagde vi den
paa en Bliktalerken og et stykke Valrosspek
i midten, naar vi saa tente i Mossen
og Speket begynte at rinde rødet vi Mossen
og brænen sammen, ja Lyset var godt nok
som Lys i hulen, Men det var en farlig
osog røg av den, Men da vi ikke har
noget bedre faar vi jelp os med det vi har

Førresten tror jeg ingen Polarexpeditioner
nogensinde er forlat under saadane
forhold som vi to er forlat under, og alt
er Baldevin orsaki, har Vellman vist
vordan hvor han aldrig levet os her
Men Balvin troet vel at han skuldi

blive skilt med os begge her.

Til Brunsel har vi Spøkt Men det ^{er} ont
at faa Til at brunde, Men det er rart vad man
kan faa Til naar Nøden Gaar paa og man kun
har sig selv at stole paa

Det er ikke meget vi har Læav at bruge
Men stulte kommer vi ikke Til at gøre, faar vi har
tingt deiligt Bjørnkjød og flere Valrossunger
Men det er ikke saa got som Bjørnsungerne
Men dog got spisende

Klæder har vi svært lidt av da den
er paa Cap Pegetoff, vi har versin Loversuk
av Bunskind, Bunskindsoverposer er de varmeste
Loversover Man har, Men den faaler ikke
at blive vaa eller fugtig faar da sliper den
haarene og da er den Til ingen nytte vores
Loversaker er nu saa fri faar haar at jeg
tror rusten vi kan tale di haarene som er
ijen, Men vi skal og maa gøre vad vi
kan faar at klare os,

saaden 22de Oktober om formiddagen
Ruste den herfra den tog tre Klæder og

15ten Hunde med sig, men om Eftermiddag
kom der en Mand tilbage hertil og tog
5 hunde til da foret var Daarligt
Di fire som reiste til Cap Fegellhoff var

Evelyn Baldwin

Emil Ellefsen

Olaf Ellefsen

Daniel Johansen

vi har nu 28 hunde igen her og
mad naak til dem

vi kaager nu To Gang faar dogtet
om Morgenen kaager vi Björnskjöd og
kaffe og om Aftenen kaffe og Björnskjöd
det er Arveklingen Inen saa er dagene
Korte og let Arbeide har vi,

vi er nu bleven enig om at vi
skal kaage over sin tike, den som ikke
kaager skal foedre hundene og paase op
naar Björnen kommer, her findes ofte
Björnen men alle Gaar Lyd over,
vaars hude staar rat ved foten
er en fjeldknaus yderst paa et Haar,

Mellem denne fjeldknaus og Tilsikland er der
en smal Tange som altid er fri faar Inen
da Inen blases av vordan vinden blaser
saa paa denne Tange er det som en Got ved-
lige kolt Gate, Naar det er klar veir og Maane
og dertil Nordlys er her rigtig et storartet
Syn at se utover di endelose vide flader
og fortanningerne av di omkringende fjeld
og saa stilt at man næsten kan høre sit
egit jerte slaa, imidlertid Naar hundene
Giver lyd fra sig, da er det ikke vidre hyggeligt

Disse Polarhunde har ikke same
Lyd som di hunde vi har jenne i Norge
og antagelig i Andre Land, Naar en av
disse begynder at hyle Inaa alle sammen
begynde at hyle og da er det en rædson
Lyd nærmest som Ulvehyl og derfra ned-
stamer antagelig Polarhunden fra

men Naar det er Storm faar man
et andet syn at se, da Inen er saa Tør
staar Inepaaket som en hær, og Inen
bringer ind i den minste Abning

Den første November var det Bentzen
der at begynde og kaage, men da han kom
op var han noget syg, og han bad mig
om at kaage denne tige og, ja det var intet
iveim faar det, han gik nu tilkøis, det er
jo ikke meget vi har at bestille saa jeg klarer
det got baade inde og utede

Det blev nu noget ruskøier og en
kveld i midten av November var det Storm
fra nordost men klar himmel jeg kunde
se Sphæren mit op i himlen men røret
omkring saaes bare en Graa Masse

Da jeg kom i Sæken om Aftenen
var det bidende koldt i Sæken og Bensen klaget
og over kilden men da det led paa natten
blev det bedre og da jeg vogret ~~om~~ Morgenen
var det rigtig varmt og behageligt at lige
Det var linge før jeg stak hovedet ud av
Sæken men det var lite at se, men jeg
spjonte at vi var nedfjogen, jeg laa endnu
en stund og talte med Bentzen men vi
synes bage To at det var rigtig behageligt

at lige, men saa maatte jeg komme mig ud av
Sæken, da jeg nu kom mig ud av Sæken fant
jeg fat i en liden bordende, og nu maatte jeg
først Grave Sneen ind saa jeg fik et lidet hul
faar at komme mig ud og faa fat i Spaden og
saa til at Grave mig ind og Sneen ud, men
Det verste var at det var iimulig faar
mig at kynde mig igen, det eneste som
jeg kynte igen var Speldknausen og Tangen
Muren som vi havde bygget saaes ikke
ei heller hulen, jeg saa tre hunde op paa
sneen det var alt, da jeg nu havde faaet
ud Meste sneen fyrte jeg paa Græsen og satte
paa Kaffebranden, da den var ferdig og vi
havde drøkket den begynte jeg at Grave
op hundene

Det saa ud som om Hundene har ligt
sig Gaat under sneen, den havde arbeidet sig
et heint hul og her laa den baade godt og varmt

Det er verst faar hundene naar det er
haard sne og frost selv om det er stille, vist
den bare har faaet vort los har den haft det

bra, men vist dem er løs belager dem overandre

Jeg har i regelen fem stykker løs for hver dag

Da jeg var ferdig med snen i hulen
begynte jeg at grave en kanal gennem snen
fra hulen og ud gennem fokskavlen,

den gaar i en vinkel for at ikke vinden
skal falde ret ind, jeg har matrualer naak
og god tid har jeg, men Bentsen kan

liger desvære og fryser i Secken baade dag
og nat, men jeg kan desvære jøre saa lidt
faar ham, naar han synes at jeg bliver
forlænge ite raaber han paa mig, han er
rad faar at Björnen skal tage mig,

men det er vist ikke saa farligt med
Björnen faar vel er det mörgt saa jeg ser
den ofte ikke, men Hunden har rede paa
den og den varskær naar den er i nærheden

En nat medens jeg laa i Secken fik
jeg höre at hunden begynte at holde en
fuld Alarm, nu kan jeg got höre paa dem
naar det er Björnen i nærheden, men
jeg Gad ikke Gaa ut, men saa kom den

og begynte at grave paa Valroshudene som vi
har til Takt over hulen, jeg frygtet faar at den
skulde komme gennem Taget, jeg tog da Riflen
og satte i under Taget der var Gravet og sjöd
gennem det, jeg hört et bröl og labring
bortover snen, om Morgenen saa jeg blodvei
efter den

Bentsen bliver daarligere faar hver
Dag, han spiser intet, hans Arföring
er mest blod, og nu kan han ikke hjelpe
sig selv, han er svært Taalmodig og klager
aldrig, men nu i det siste er han begynt
at Tale i vildelse og se Syner, han er
ganske sikker paa at her er en Mand
til i hulen, ja han er saa sikker paa det
at ofte naar jeg læger mig siger han du
maa Give pladts til Hans, det er Navnet
han har paa ham, jeg har flere Gang
naar jeg viste at han var Normal, sagt
til ham at han skulde spørge denne
Hans vad han wild, men da siger
han, det vil være det same som om jeg

spürte dig vad du vilde her,

Jeg er ikke mørkerød men mangen gang er det ikke mer end at jeg klarer det, naar han siger, ser du han ikke han staar jo at med dig, og mangen gang har jeg set mig om men aldrig har jeg set noget mystisk

nå er han i det sidste begyndt at tale om at vi skal reise til Tromsø vi franger ikke at være her, og paa en dag kan vi være der,

vi er nå i sidste dage av December vi har haft ruskveir en hel stund med vind og snefaak saa hundene har haft det bra, hidtil er tre hundede död sothedid

En nat kom der en Björnen og begynte at jøre sig tilgode av Hundornaten jeg gik da ut og sjönt jeg ikke var 10 meter fra den kunde jeg ikke faa rigtig sigte paa den, Björnen saa jeg men sigtine paa Riflen saa jeg ikke, jeg sjöd nå et sküd og antagelig traaf jeg men vor hun ved

jeg ikke, for Björnen sprang et stykke ned over snen da satte den sig, men nå var det fem hunde Lös og den samlet sig om den, det var især en Glathåret hund som var mest nærgaende paa Björnen, men saa fik Björnen et slag paa den saa den rüet bortover Isen, Björnen rüet nå ut over Isen forfulgt av fire hunde, jeg gik ind og krøb i Søken, Bentzen var meget ræd faar at jeg ikke sküde komme ind, om morgenen kom to hunde tilbage og to dage efter kom deren, den fjerde kom aldrig tilbage,

Den 22de December troet jeg at det sküde have vort Bentzens sidste dag, og det troet han selv, han var nå aldeles fult retvis, han bad adjo med mig, og sagde at jeg maatte se og komme mig til Cap Fegethoff naar han var död,

Detta var den tyngste stund jeg har oplevet, vi har vort kamrater fra Barne av og rüst flere Aar sammen efter at vi blev

Vogsen, og nu skulde vi skilles her i utkanten
av vorder, Jeg spemes ikke at sige at jeg
graat som et Barn, og jeg tror at flere
vilde have fort det same vist dem har vert
her nu, Jeg spurte ham om han havde
noget som jeg skulde sige til dem samme
Du ved vorder vi har haft det
Fortal dem det, det er naak,

Men om Aftenen kviknet han til
og vi troet bage at det verste var fort, og
da vi idag har Aarets mørkeste dag
haaber vi at alt vil lysne.

Saa kom Juleaften som en vor
Glader sig til, fra den fatigste til den
Rikeste har jo lit forsyel i Juleen ja selv
Strafningen saa har han lit forsyel.

Men her, sort Kaffe og Björnkjöd
Spak og Mose det er Lyset, Flundehyl er vores
Mærke, Men saa er vi Glad bage to faar
at Bentzen bliver bedre, vi laa og talte om
Juleen samme Men det blev ikke talt meget
Men vi tengte vist saa meget mer

Björnkjöd har vi naak av saa vi sülter
akk, ialfald jeg faar jeg er meget Glad i
Björnkjöd, Men Bentzen kan ikke spise
noget Men sort Kaffe liker han

Anden Juledag var kulen följögen
Men jeg laa i Sæken til om kvdden da vinden
flaut, da stod jeg op og Gravet ut snen og kogte
Kaffe, Hundene laa följögen til andre Maergen

Bentzen var nu bra til förste
Nyaarsdag og vi havde God Tro bage to at
Det verste var fort

Men Nyaarsdagsmorgen blev han
svort daarlig nu talte han bare i Veldelse og
saa Synur, utenfaar titer Stormen og hundene
og her er jeg Allene, jeg har haft et Goedt humör
Men nu har det tapp sig, og nu er det svort
kolt, da vi havde termometer opservert vi
fra femten til fyve Graders küde inde i
Stulen Men saa blev Termometret knust saa
nu ved jeg ikke vor kolt det er, Men nu er
det koldere som dengang

Anden Nyaarsdagsmorgen kl 5 var

Det sidste Gang jeg hørte han snakke,

Men det var bare i vildelse, og ikke kjente han mig, da kl var sex var det stille jeg raapte ganske sagte paa ham da jeg ikke vilde vække ham vist han sov, da jeg endte svar fik hente jeg i en fyrstikke og nu saa jeg at han var død, vel har jeg vert nogentidde forberet paa dette, Men nu da det er spæet synes jeg det er umulig faar mig at klare mig stort lenger, bare jeg ikke kommer til at miste noget av forstanden kan det vel endnu gaa an, Men sandelig skal der noget til faar at klare det, faar her kommer nu alle slags tanker frem baade di mulige og umulige

Jeg blev ligende til kl 8 om maargræn og tænkte paa vad jeg skulde jøre, om jeg skulde forment eller ikke, faar jeg var ganske sikker paa at det kom til at gaa same vei med mig, og da var det best at jøre det saa lat som mulig, Men saa er du jo frisk endnu og strengt taget mangler jeg ikke noget faar at opholde livet, Det verste var kilden

naar jeg var tilkier, Men naar jeg var ute havde jeg naak at arbeide med, Men dog bare faar at holde mig varm og faar at blive trat Til jeg skulde lage mig,

Jeg bestemte mig da til at forne ut og paa alle mulige vis jøre vad jeg kunde faar at opholde livet til den kom fra Cap Pegetoff, jeg fornet nu ut og fyrte op paa Grøn og smeltet lit Is i en Blikbox og forret av Hinderne og Ansigtet paa den døde,

Ti havde i høst talt om at vist en av os døde i vinter, skulde den som levet sist ikke bringe den døde ut av hulen saa han blev opspist av vilde Dyr, allerede da frygtet vi for det som nu spet, jeg lod ham derfor lige i samme Sæken som jeg ligger i, vi har haft pladts i Sæken medens han levet saa er det god pladts naar han er død,

Det var jo lit trist den første Tid at at lige sammes med en død, Men det gik snart over, Men inde i hulen er det nu mere trist og ubygeligt ingen har jeg at

Tale med og ingen faar jeg svar av

Derfaar holder jeg mig ikke saasomt viret
er nogentiende bra, jeg har nu Gravet op en
av Baadene og taget jernstangen som var
inder kjolen og arbeidet en vist i Grøen
til at lage Speket paa naar jeg har fyr paa
naar Fransen begynder at brænde

i Grøen er det bra fyr, men Gud skal
vide at her daer røg og os, det er vist
mange og jeg med som ændres paa
at Lappen er Suröiet men nu ændres
jeg ikke paa det faar nu er jeg saa suröiet
som nogen Lapp, og vandet rinder av
Dine til en vortid, men det er vel nogentiend
lige dan i en Game mensaa er det ikke Fran
rög, Jeg har endnu bra Björnskjöd, spint
Flindene har forsynet sig med noget

Men Valroskjöd har jeg en hel del og
ligedan med Spek, saa nogen rød
angaaende Mat har jeg ikke, det er kalden
som er verst, og vor ofte önsker jeg ikke
at jeg havde et særelse med ovn og kæl

Men det er utroligt hvordan man kan
klare sig under forfælelige forhold, men saa
har jeg jo Lest om folk som vist har haft det
ligedan om ikke vere, men jeg synes selv at
det ikke Gaar an at have det stert vere,

Jeg Leste i min Barndom om
Robinson og syntes at det var utroligt at
han kunde klare det som han gjorde, siden
fik jeg rede paa at det var en Roman,

Men selv i Romanen har han ikke
di saam og jernordigheder som jeg i virke-
lighedem har, saa vist jeg skulde fortælle
alt fra første stund var det vist mange
som vilde sige at det var overdrivelse og
det tror jeg naak jeg og har kommen til at
sagt, men nu da jeg selv har oplevet dette
er det bare Gud og jeg som ved vad jeg
jeg har prøvet Vinteren 98+99 paa Frans
Josefs Land,

vi havde ganske bra veir i Januar
men Februar begynte med Storm og fækk
Det er svært lite Sne som kommer direkte fra

Luften, da har vi mer Snefal i Tromsø
Men ved minste vind staar alt i
i faak da Sne er saa tørt, her findes ingen
Fordampning, selv inde i hulen vor jeg
baade liger og kaager kan Fyrstikasken
lige under sneen paa Dognvis Men endnu
brønder Fyrstikene lige godt.

vist det ikke har vort saa koldt
har jeg ingenting at klage faar, da jeg
jo paa Faarhaand viste viste at det ikke
vilde blive nogen Lysttur, faar Maten
og Ensomheden klarer jeg det Got med
Men kolden er verst.

Men muligens den og er bra
faar noget, faar vist det har vort varmt
i Saken tror jeg naak at jeg har komun
til at kolt mig der den muste tid og da
Kunde det vel bliven fornuget, faar nu
maa jeg op av Saken alt som oftes og ut
at arbeide med Sneen og springe paa
den snepre Tange, Gjörbrug kan jeg naape
faa da jeg spiser Nesten bare Björnskjöd

og er stadig i Berøgelse, Men jeg tror at et
Godt kumör er beste Medicin faa den slags
Sygdom.

Jeg hörer ofte at di kunde som er
lös holder en fael læven ute paa Isen anta-
gelig er det Björnen den har faar sig, jeg
er ikke rigtig dristig til at gaa utover da
Vinkisterislen som jeg har brugt i vinter
sprang stund i vinter da jeg sjöd en Björnen
og nu har jeg bare en Kuningten og den er
saa slak i færon at jeg maa klike flere gang
faar sküdet Gaar av, ogsaa har jeg ikke
noget brug faar den endnu

i di første dage av Feberüvar var
det bra lyst, Men endnu den 12te Feberüvar
lyste Stjernerne paa Himmelen kl 12 Midag

Jeg var nu en Tur over fjeldet
fra Cap Heller til Cap Smarda, her var et
lidet Isfeld som jeg först maatte over
Men oppe paa Fjeldet var det frit for sne
da vinden havde blest den bort

Nu var det stille og fint veir og et

Prægtig syn at se Mellem alle disse Øer
og den Evindelige vide flade saa langt
som synet naar, og stilt og roligt langt
fra verdens Larm. Men jeg er alene her
og har ingen at fortælle om sit indtryk.

Jeg har smaaat tænkt at reise til
Cap Fegetoff men da jeg har 24 Hunde og
dem klarer jeg ikke at styre faar en Slæde
faar kommer der en Björn og hundene
begynder at forfølge den kom dem vel
til at tage velde baade av mig og Slæden
og lade nogle av hundene ijen ijen her
Gaar ikke an, Jeg har nu taget ind
et Björnskind og lagt ovenpaa Lovsæken
og saa har jeg taget 5 hunde som ligger
ovenpaa Björnskindet saa nu er det ikke
saa koldt i Pæken, men noget fiart er
det ikke, faar disse hunde ved ikke vor
dem skal jøre sig ren og da bliver det
paa Björnskindet, men en liden stund
efter at den er Gaet av Skindet er alt
frosen og da er det bare at riste Skindet

Saa er det klart Til kvelden, jeg var idag en
Tür istover Issen, da kom jeg Til et ganske
dybt hul i Issen, og der saa jeg Levinger av
en Talros, antagelig er den flöt op under
Issen og frosen fast, og da har Björnen
kjent Lugten og Gravet sig ned.

Den 14de Feberivar var jeg atter
paa Fjeldet ved Cap Smarke, Det var aldeles stilt.
Jeg var nu ganske sikker paa at jeg skulde
faa se Solen naar kl blev 12, jeg syntes at
jeg saa överbakten av den da jeg kom op
paa fjeldet, men nu den kom ikke höiere.

Men et saadant syn er vist sjelden
at se, Alle mulige farver som kan optenkes
og flere Til viste sig paa den sydlige
Himmel, medens den nordlige var mørke
blaa, jeg er sikker paa at ingen Maler ja
selv en Træfels Pensel kunde frembringe
paa nær saadane farver, og dertil saa
stilt at man kan nesten höre sit jerte slaa.

Norlyset er prægtig i mørketiden
naar det flimrer over den Evige

Isflade og man kan se alle freantominger
som sees,

Men at se Solglansen som den nu
vistes kan næppe beskrives, og jeg har saa
Goet Tid at staa og beundre dette skue,
vist en fotograf har staat vagen faar
og taget et billede av en skiden og turvet
Person mit i Solglansen skulde det have
bleven et sjeldent Fotografi, men jeg er
allem og ser dette syn, man siger ~~se~~
neapel og dø, men se Solglansen en
saadan Dag og under saadanne omstæn-
dighed, vil du leve til om du end er
noget nedtrykt, jeg maate Gaa tilbage
til min mørke residens uden at se Solen
men det syn jeg saa vil jeg lunge mindes
men Solen viste sig ikke i Dag heller,

Men den 23de Februar saa jeg den
spine i Feldbopome paa Vinar Nørstød
og Bækeröen, Den 25de Februar skint
den ind i Hulen gennem et hul som jeg
har saget i Taket, her saa nu trist ud

i Hulen naar Solen synt og det blev lyst
i mørket synes alt bra, men det synes ialfal
faar mig at maanen lysir meget bedre
her end jemu i Norge, vad kommer det av

Jeg har flere Gang set spygen av Björnen
indpaa Isen men Björnen har jeg ikke
set men det kan vel komme av at den er
som Snen og spygen er mørk,

Jeg har nu ventet dem skulde komme
fra Cap Heller men ingen kommer, men saa
er det nu meget trivelier nu da det er
bra lyst, frisk er jeg og det har jeg vert
nok Tidem men det er jo bekjent at det
liger i Is bevarer, og sandelig har jeg i denne
Vinter lagt nok i Is, men det som har
jultet mig i denne vinter er et usynlig
væsen man kan give det vad navn
man vil, jeg ved navnet, og saa i anden
og tredje Ting at jeg har tat alt læst og
saa læst av Björnkjød

og naar det er nogenlunde bra veir
saa jeg kan være ute holder jeg mig altid

Men vordan jeg ser ut for jeg ikke sige
Jeg synes av mig selv, det har ikke kommet
vand i mit Ansigt eller andre steder paa
mig undtagen det vand som har rundet
av mine Øine naar det blev for meget røg
i Hulen, saa der vises to runder ned over
kinden, Haaret har jeg klipet en gang,
det var som om jeg klipet en skiden Saa
Det blev jo ikke noget vidre fint, men
saa er det bare Hundene som ser mig
og dem siger intet.

Den 27de Februar var det
Godt veir om morgenen og da det nu
er bra lyst var jeg Tidlig op og da
Hundene havde faaet Mat begynte jeg
at Grave op badden og Skæderne som
var nedfögen, jeg har stadig Graved
det op i Vinter, ikke faar at det trængtes
men faar at have noget at bestille.

Da det var henmod Miday
begynte det at bløse friskt fra Nordost
og Sørfaak, jeg gik da ind i Hulen

og kaagte Kaffe, da jeg havde drukt
Kaffen lagde jeg mig i Sæken og rögte, men
har jeg bra Tobak da jeg har Bentzens
part og, men nu begynte Hundene at
holde en fal Løven med jöing og hyling
jeg tungte strakst at det var Björnen men
jeg gav mig God tid for jeg hørte paa
Lørens jöing at den var noget borte.

Jeg tog nu Riflen og begynte at
krybe ut gennem Kanalen, men nu er
den saa smal og lav at jeg maa skyve
Riflen fremfaar mig, da jeg kom til
aabningen fik jeg se at hundene stod
vent mot aabningen i Tunnellen og
jöet av fuld hals, jeg var nu sikker
paa at Björnen stod op paa Tunnellen
jeg smut mig nu paa ryg med Riflen
klar, men istedenfaar en Björnen stod
der en Mand, jeg var strakst klar
over at det var en som var forlist.

Tillman og hans folk og Cap Pegethoff
var ikke i mine Tanker, jeg smut mig

nå rønt ijen og krøb sit og reiste mig
op med Triflen mellem hunderne

Med det samme blev jeg greben over
bage Arme av Manden. som sagde
Goddag Paul, da kom det med engang
Det er jo Tellman, det syntes jeg var
rart at jeg ikke skulde tænke paa at det
var folk fra Cap Tegethoff, nå da jeg i over
Maaned baade dag og nat har ventet
dem, men nu var dem langt fra mine
Tanker, hvordan lever du og vor er Bensen

Jeg blev staaende en stund før jeg
kunde svare, jeg er frisk, - men Bensen
er - død og nu var det ikke mer end
at Graatin kom frem men jeg raterste
snart, Derre Maa komme ind sagde
jeg, men da Tellman er store som
mig var det tungt faar han at komme
ind, jeg tente nu paa Grøn ogsatte
over Kaffe-panden, vor har du begravet
Bensen spürte han, jeg har ikke begravet
ham sagde jeg han ligger der, jeg

viste da paa Lovsekken som laa ved hans
føder Tellman sagde intet, men saa spürte
han om jeg ikke skulde gaa og tale med
mine Kamerater, da først kom jeg til at
tænke paa Tellman ikke kunde være alleve

Paa jeg er ikke rigtig sikker paa om
alt stod vel til med mig, ialfald var mine
Tanker langt borte

Tellman passet nu Kaffe-panden medens
jeg gik ned til mine Kamerater som holdt
paa at Lære av Pløderne faar at faa dem op
paa Snefjellen ved Flåen,

Det var Emil, Olaf, og Dangel
Dem blev stude da dem fik høre at
Bensen var død,

Jeg syntes det var rart at faa
svar naar jeg talte, faar jeg har talt
nøit ofte i Tenter men aldrig faat svar
ialfald som jeg har faar talt

vi gik nu sammen op til Flåen
vor Kaffe var ferdig, og nu var det Melk
i den, vi fortalte da verandre vores op

Tellman fortalte at da han fik se mig
komme krybende ind av heilen syntes
han jeg saa noget rar ud, og det havde
han al ret til at tro, faar jeg var ikke
allene saa sort som en neger, men jeg havde
to mørkerøde runder fra Pinne og ned
over kindene av vandet som rant av Pinne

Tellman sagde at han troet ikke
det var rigtig med min forstand derfaar
tog han over Arme mine da jeg havde
Riflen, Han blev aldeles forferd da han
fik se hvordan Baldwin havde forlat os
og om den orden han havde Givet os

Men Gud være Lovet nu er det
over for mit vedkommende,

Men Aldrig vor Gammel jeg end
Bliver kommer til at Glemme dem Vinter fra
Frans Josef Land.

Jeg laa endnu i Nat sammen med
Bensen, da det var trangt i Fluben til
os alle, jeg begynte om Morgensen at
grave en Grav, men det var umulig

at komme en Tonne ned, vi kjørte da noget sten
fra en bergknaus og bygget en Grav og lagde ham
i nogen Kiste her vi ikke vi lagde stener over
jeg lavet et lidet kors av en itubrikket Aare
og skar hans Navn og Døelhaart i.

Tellman holte Ligtalen, vi var kun
fem tilstede ved denne Begravelse men jeg
har aldrig været tilstede ved en saa Gribende
og høitidelig Begravelse,

Det var Tellmans Mening at jeg
og Bensen skulde reise til Cap Feggetoff medens
den drog Nordover, men nu da jeg var
allene maatte jeg blive med Norover,

vi jorde os nu klar faar at drage Nor
over, den har 23 hunde med sig fra Cap
Feggetoff saa vi har 47 hunde med os Norover
5 Slæder og nogle Koberkiste som er arbeidet
som Slæder den er ijenlodet saa om den
Gaar i vandet tager ikke Provianten som er
i den skade,

Den 7de Mars drog vi fra Cap Heller
Jeg kan ikke sige at jeg har noget Glædeligt

Minde herfra, Men nu da vi drog herfra
var det som om jeg forlod et hjem, for her har
jeg prøvet det som jeg aldrig har prøvet før
og mange slags Tanker har haft her,

veiret var godt men noget koldt temmelig
metret viste fra 40 til 44 Gr Kilde men jeg
tror det har været koldere i Vinter i alfald har
jeg følt det koldere, men saa føles ikke Kilden
saa meget her paa Ishavet naar Isen ligger
Tæt, jeg har følt det like koldt i Promsi med
10 Gr Kilde som her med 20 Gr Kilde det
maa vel komme av at her er ingen fugtighed

vi drog ut Austriarundet forbi
Bekaröen Hopmansöen og Renöen, og paa
Østersiden av Prins Rudolfs Land,

vi havde meget opskrivet Is, men
da vi begynte at drage norover langs
Prins Rudolfs Land ombrent 30 kvartmil
av Landet fik vi gennem Is, men den var saa
tynd at den var ikke skaderne saa vi maatte
drage nærmere Land vor isen var sterkere
men dog mer opskrivet

Det har vist vært Aabent her Nylig jaar
Isen er ikke mere end to a tre Tomer tyk

Jeg har flere Gang i Vinter merket
at Luften har vært mørk norover men at
det har vært aabent vare har jeg aldrig
troet, jaar saa langt mot nor som her Trode
vist ingen at det kunde vare aabent vand
om Vintren naar Isen ligger Tæt flere Grader
Pönderjaar, men den gamle teori slaar ikke
til, Isen er naak i drift baade vinter og
Sommer, muligens jaar man engang rede
paa at der kan vare Aabninger selv ved
Polen om vintren some dage, da vi kom
Rudolfs Land nær paa 20 kvartmil fik
vi sterke is og begynte at drage norover

veiret er godt ingen Bjöer har vi
seet men nogle gamle spor har vi seet
her er vist ingen mad til den,

Den 22de mars var vi paa 82 og 5 mil
nor Brede, vi fik nu Storm fra nordost
med Snefaak saa vi maatte slutte at
drage i midagstiden vi feltet da her,

Isen var nogetlunde jevn men det var ingen
Gammel Is, vi laa fire Mand i en Sævsæk og den
som kaagte om Morgenen laa alene i en Sæk
om Natten var Danyel en Tur oppe
Da han kom og lagde sig, vi laa ved siden
af verandre, sagde han at det var aabent
vand udenfor Teltet, jeg gik da af Sæcken
i saa tid, det blaste rigtig en Storm og Sne
faak saa jeg kunde ikke se langt men
klos udenfor Teltet saa jeg syden og hørte
Tur av Iskræning, jeg sprang øieblikkelig
ud og da vi ombrunt havde alle klædeme
paa os i Sæcken var det et øieblikkes sag at være
ferdig, men føren vi kom os tid bragte
det flag som Teltet stod paa, og Teltet faldt
over os, saa vi maatte krybe ind, inden for
var det nu felt, Mørkt, Storm, Snefaak
hyl av hunde som blev klemt mellem Isen
og brak av Iskræning,

Da vi var kommen ind alle fik vi
Tag i Teltet og da det var bund i det
fulte alt som var inde med, vi fik

nu draget Teltet ind paa noget Gammel
skruvis, og nu var vi og fik bygget Tre Stæder
mellan skrævningen og bragt ind paa same
Is, men Isen skrævet fremdeles og Storm
og Snefaak og Mørke gjorde det umuligt faar
os at se nogen vei, nogle av Hundene er
komne hid, men mellem Stormbøierne
hører vi hunde hyl

Tellman fik sin ene fot mellem
to Isser saa han maatte krybe til os,
vi forsøgte flere Gang at røre Teltet men
det blaste stadig ned, vi satte os da ilde
av en Storis, her havde vi det nogetlunde
bra, om Morgenen begynte Stormen
at Give sig, vi fik nu reist Teltet og kogt
Kaffe, vi maatte nu sprætte op komagen
og Strømpen av Tellman da foten var
svært ophornet og han havde nu
vært fersmeblød i flere Timer,

Da vi nu havde drukket Kaffen
og det var begyndt at Lysne, begynte vi
at se om vi kunde faa rede noget

av vaares sager,

Tellman bad os om at gøre vad vi kunde faar at rede en Straakiepert som Instrumenterne var i vist det var mulig

Men han sagde og at vi paa ingen Maade maatte vove Livet faar at bjergerne verken den eller noget andet,

Det første vi fik se var nogle hunde mellem Isen som var fast med Jørerummen og flere Isflag som var blodig av isel Klæmte hunde, Men av vores Plader og øvrige Ting saa vi intet.

Men mærkelig naak mellem nogle store Isør stod Kirven med Instrumenterne Men Jørm gik mit opi den, Men en stor Is var skrævet høit over den som et Pak. Emil Ellefsen vilde opselit ved for muligens at faa fat i den, Men da Isen endnu var i bevægelse paraade vi ham det Men ~~vif~~ han vilde ned efter den, Men for ham snuet sig faar at Gaa ned bregte den Isen som var

skrævet op over den og falt ned paa Kirven og begravet den, har Isen holdt om ikke Mer som et 1/2 Minut har vi aert en Mand mindre.

vi havde nu mistet to Proviantplader og alle Koberkistene som var Proviant i, og Pladen med Hundeproviante, og Jørm av vaares hunde som vi nu bare saa Blodet av paa Isen, To hunde som var bunden sammen (aa mellem Isen bare med hovedet op av Jørm saadan havde dem lagt i hele Nat, da vi fik dem op kunde dem ikke staa paa føderne Men lit liv var det i dem, Men hund er hund, da dem havde lagt en Hund var dem godjen, en Pildingsbaad som vi tog paa Cap Flora gik og ned.

Da vi nu havde mistet rusten alt vad vi havde med os, var det ingen Mening at forsætte nover,

Det var naak verst faar Tellman at det skulde Gaa saa forkjert med Tørm Men endnu vere at han blev keröbling Men endnu er han den samme rolige

Mand som før, ja rigtig en Gentleman
Den 24de Mars begynte vi at drage
Syd over, di to første dage kunde Tellman
hinke efter Slæderne men saa vant han ikke
mer, og nu maatte vi trække ham paa en
Slæde, som vi med Glæde gjorde,

Det var nu smaat med mat til os
og endnu mindre til hændene, men da vi
kom paa siden av Ruinöen kom der en
Björnen ja vordem kom fra ved Gud faar
vi saa den ikke før den stod mellem vores
Slæder, og i forvildelsen før vi fik Rippen
av Slæden var den i fuldt trav indover
Isen, men nu var Emil og Olaf ikke sen
at sætte efter den med to Slæder med hunde
og Björnen sprang faar at redelivt og
Hændene sprang faar at faa mat,

Det var ikke mange minutter før
baade Björnen og hændene var ute av
sigte, men en 5 a 6 timer kom den tilbage
med Björnen paa Slæden, men den
havde haft en ful tur før den kom

Björnen paa skud

Det var en gammel forsøtten skrub men
den var kjærkommen til os og endnu mer til Hundene
som nu fik sig et God Maaltid

Den 4de April kom vi til Cap Heller
her var nu ikke nogen vidre triveligt sted før
i Vinter, men nu saa det rigtig forlat og
frist ut, Hunden var nu fulføgen, Björnen
havde Gravet sig ind men den havde vist
ikke liget sig her faar den har Gaet sin vei
her var forresten flere Spor av Björner
men Graven havde den ikke rørt,
vi Gravet nu ut noget Sne saa vi kom os ind

Tellman kan ikke staa paa foten men
maa bære baade av og i Slæden, men aldrig
hører vi han klage sig, ja det er stor forsyel
paa han og Baldevin

Det blev nu Storm og ureir til den 7^{de}
April, vi havde nu fin Is Gaat føre Solskin
og Godt veir mer kan vi vel ikke forlange

Men en Ting er det rart med at paa
Den strækning vi har kjørt baade paa

Fartisen og i Baksen har vi ikke set en
Kobe eller Snad, Medens baade paa Spidtsbergen
og Novaia Zemlia er naak av den ialfald
paa Fartisen

Den 9de April kom vi til Cap
Pegettoff, det er nu 9 Maaneder siden jeg
var i hus, vist det da kan kaldes faarkus
som er her, men saa er det et Palatts imod
Husen, jeg kunde ialfal paa varme henderne
ved ovnen, Min nu er alt glemt faar
denne Gang, vi fik nu Cape vaars Klader
mine brugte ialfald til det,

Paa Cap Pegettoff havde dem skuet 20
Bjoren, her er en urolig plads med veirst
faar enten falder vinden Sør eller Nor
Austriasundet rigtig stille er det Aldrig
Vellman ligger nu stadig og Dogtorer
Arbider med foten,

Den 26de April reiste vi fire Normand
fra Cap Pegettoff faar at trake rundt Vilske
Land, Baldevin skal nu vare Leder
vi drog øst over forbi Salmeden

Det er den O som Pary begravet sin Maskinist
paa, og vist naak den første Grav som blev
Gravet paa Frans Josep Land, han blev begravet
i 1873, Vilske Land er ikke meget høit Land
Det er forresten ikke Frans Josep Land i
helt taget, her er pit faar Gletsjer fra Stormbai
og syd over, og rundt Østspytten til Cap
Høffer, paa Østsidem av Cap Høffer er en
lang fjord som sjer sig ind i Landet det
saa ut som om landet ind i fjorden bestod
av bare Gletsjer

Da vi en kvæl feltet ved Cap
Høffer, kom der en Bjoren rüsende op
til feltet, vi saa at den havde ont faar
Gaa, Den blev staande og se paa os og
hændene, Olaf tog da og sjød den, da
vi flaaet den faar vi en Rundskele
i Høffledem den var nu fastgroet men
Høften var stiv og Kuglen var overvokset
med træer, Det er vist Lange siden
den har faaet dette skud, faar det
er nu over 20 Aar siden Fangstfolk

benyttet Mundladningsrifle

Men det kan jo og hende at den er bleven skædt av Samojedere, Men den har og forlange siden sluttet med Mundladning, viiret var Gaet Isen er Godat dragelætte Las har vi saa alt er vel

Björnen ser vi stadig Men vi har ingen brük faar den, Men den 3de Mai kom der en Bingse med to smaa unger og da sjöd vi Bingsen, vi gik da to Mand til Ungerne som havde lagt sig paa den Døde Moder, vi tog vaars Beltrum og satte om halsen paa den og lette den til Feltet vor vi slog den iel med en bord-lap, vi flaaet den rigtig fint da vi vilde tage den med os, Men Baldwin sagde at vi fik ikke tage den, sjönt den var ikke Stör eller Tyngere som et Lamskin og vi har lætte Las, Men vi maatte lyde ordre, vi tog bage skrotene med os og Dagen efter kaagte vi bage skrotene Men vi fem Mand spiste op alt i en Gang

Men den var ialmindelig God

Det i Nord öst av Vilske Land ligger en stor Lav sneclagtö, paa östrenden er det et lidet Isfeld, paa Norsiden av öen saa det rart ut, det saa ut som et oprört hav som var stivnet, jeg gik et langt Stykke mellem disse Toper som bestod av sand og sten, Müligen er det en gammel Muren, Men vorfra er den kommen,

Mellom denne Og Vilske Land laa der nogle Valroser den havde kil i isen Ligheden som Snaden, her paa denne side av Vilske Land fandt jeg nogle Fosiler og mede paa Stranden laa der to svære Jernlerkeugle som sikkert var to Muttertroers ijenner, vi drog nu sydover Austeriasundet og kom til Cap Heller om Aftenen den 17de Mai,

Björnen havde hüsert meget her den havde Gaet flere Gang over Graven Men intet rört, Müligen er det noget sant i det man tror at Björnen Graver

ikke op Lig, men vorfaar Graver den op
andre døde Dyr, Bæven er en Muster
til at Grave op Lig og drage bort av Graven
men her paa Frans Joesf Land er det
vist lite Bæv, vi saa intet til den og da
her er lite fugelliv er her vist lite Bæv

Nu har vi Solskin baad dag og
nat Baldwin har vert snublind en
par dage saa en Mand har maatte bede
ham, Den 25de Mai var første Gang
vi fant Drikvand paa Isen,

Den 27de Mai kom vi tilbage til
Cap Pegetoff, Tellman er fremdeles daarlig
vi satte op Teltet som vi fire
nordmund skal lige i da det er liten
plats til os alle inde men vi skal spise
inde, vi fik nu Storm og Snefaak nogle
Dage, vi er nu begynt at holde vagt paa
Fjeldet faar efter Fartøier da vi kan se
Isøen fra Fjeldet og Isen begynder at sige
fra Land, vi har sat op en Værde med
Pinal paa, her oppe paa Fjeldet i en

Liden Balsankring laa der en hel del for-
støvet Trær eller Tømrestoker som er flere
Metter lang, den er saa ligt friskt Tømmer
at vist man er lit daarlig paa synet kunde
gaat tage dem faar Friske Staake, Aarringen
og kvistene og Barken er aldeles naturlig
men paa nogle av dem sider der er hel del
smaa firkantet Svovelkis Forminger, flere
av dem staar med ene enden ut over
fjeldet som ser ut til at have raset
nedover, I for høst da vi kom hid
med Fritjof fant Kaptin Helsen en
forstøvet rot i et Elveliv under der
vor vi nu fik se Staakene, antagelig
har den raset nedover herfra, men
den var saa tung at vi 6 Mand ikke
vant at paa den i Baaden derfor vi
maatte forlate den, her inde ved stran-
den er en hel del Bergkrystal eller
Drypfsten som vi kalder den faar
Det var nogle som var blank og nogle
var vid andre var rød eller fiolet

Jeg tog nogle Steiner med mig som
jeg gav til Musæum i Tromsø,

Lige da fik en Engelskmand
jeg tror han var Geolog hans Navn
var Astrup en del Steiner af mig, han
sagde at der di Steinene var komne fra
var der Guld, men om det var drivverdig
kunde han ikke sige,

Jeg og Emil har funden over
sin Valrostand omkring tre kvartmil
fra Løen, den jeg fant veiet $4\frac{1}{2}$ Kilo
endog var den del som er inde i kudet
bortkørt og lige da spidten av den
men forresten var den hel og aldeles vid

Den 12de Juni drog Harlan Emil
Danyel og jeg til en fjord som heter
Nigrifjorden, den ligger mellem Haaleilan
og Mac Klintokreilan,

Det er ingen fjord men et sund
som spiler dire to Der, Da vi kom mit
i sundet var det aabent vand Tvers over
men Fastisen laa baade Nordfaar

og Søndre faar, antagelig er det strøm som
holder det aabent mit i Sundet, her saa vi
og nogle Ederfugle det er di første og eneste
Ederfugel vi har set, vi maatte nu trake
over Sundet til Mac Klintokreiland og
op over et Isfeld som var meget forrent
vi maatte binde os sammen med Taug da
vi drog indover

vi drog nu Nordover forbi
Cap Copland, da ventte vi om og drog til
Cap Brün, fra Topen av Cap Brün kunde
vi se over Isen i Syd og Syd vest

Den 20de Juni kom vi tilbage til
til Cap Tegetoff, vi har nu vagt baade dag
og nat paa Isfeldet, og forresten skyter vi
Trokymus noget faar Matens skyld og
droget faar Fidsfordriv, her vi vert noget
av Videnskabsmænd har her vist vert
meget som man kunde have undersøgt
og muligens faaet rede paa, men nu er
Videnskaben fengselst paa denne Tur
men muligens andre engang kan

komme hid og faa store itbytte end vi fik
Den 27de Juli havde Emil vaagt
paa Gjeldet om natten fik han se en Seiler
utenfaar Iskanten kl 5 om Morgenen
fik vi se den fra Flykten,

Emil Dangel og jeg roet da med
mod det, men nu laa det en fast Isstrimmel
mellom os og Partoiet men da den fik
se os, satte den paa Strimmel og kom
jennem den, Den heiste nu det Svenske
Flag, vi troet den var itte for at søge
efter Andreas Expedisjon, men saa raapte
den at det var Villmans Expedisjon den
den søgte, vi roet da tilside og gik
ombord vor vi blev modtaget paa det beste

Skibet var Salfanger Capella
av Göteborg men havde sin Stasjon i
Pandifford, Baade Befal og Manskab
var nordmend

vi gik nu under Land og tog ombord
vaars saker det var snart fort, verst var
det at faa fat i hændene som var løs

Villman maatte heises op i Baaden,
om natten var vi ferdig og gik strakst vertover
vi skal gaa til Cap Flora faar at fage noget
Post fra Hertugen av Abkrivorne med
Skib Stela Polara han skal nordover, Capella
skulde forsøge at jøre fangst her,

Da vi kom op i den Britiske Kanal
fik vi se et skib som holdt paa at arbeide
sig it av Isen, vi laa her i 7 dage og jorde
God fangst av Valros og Bjørn,

Den 6te August kom det Skib vi
saa løs av Isen og kom paa siden av os

Det var Stela Polara,
Captein Støker paa Capella og Villman
var ombord hos Hertugen, Støker tog
nu avjed med sin Son faar siste Gang
Sønen var maskinist med Stela, og han
var en av di tre som forsvant fra Expedisjon

Da den kom ombord gik vi Syd
over og Stela nordover, den 12te August gik vi
fra Cap Flora og kom til Tromsø 18 August
Saa nu var den tur slutt

Vellman holdt et Foredrag i London
efter sin Iltagekonst, som er gengivet i et
Engelsk Maanedsskrift

Björwig og hans døde
Kamrat,

I Januarheftet af det engelske Maanedsskrift
Tide World Magazin findes en af Mr Vatter
Vellman skrevet beretning om hans
Polarferd 1898-99, som det vil erindres
døde en af hans norske ledsagere - den fra
Nansens Expedition kendte Bernt Bentsen
medens han og Paul Björwig overvintret
ved det om høsten paa Cap Heller anlagte
Depot, hvorefter Björwig beholte Liget hos
sig i kælderen, for at det ikke skulde blive
opspiist af vilde Dyr, indtil Vellman
selv og de af expeditionens Medlemmer
som ledsagede ham, kom Nordover et
par Maaneder bagefter, Denne Gribende
episode skildrer Mr Vellman i et forlig
medens hans beretning i det engelske

Tidskrift forövrigt er ganske kortfattet

I slutningen av Oktober 1898 -
fortæller han - var der til den nævnte udstpost
der fik navnet, Fort Mc Kinley bragt frem
en Ton Proviant 50 hunde, nogle baade og
Fæltskjød naak til vinterfode for hundene

De der frivdlig maatte ville paatage
sig at blive deroppe om vinteren for at passe
paa alt dette, opfordredes til at melde sig,

og alle Expeditionens 5 Nordmænd
melte sig strakt - Bitter var skuffelsen hos
Emil og Olaf Ellipsen og Dangel Johansen
heder det da Paul Björvig og Pernt Bentsen
blev valgt,

Den 18de Februar ifor brød Vellman
med de Gjenblivne tre Nordmænd opfra
hovedstasjonen ved Cap Degethoff paa slade
ferden nordover, og den 26de samme Maaned
naade efter store Anstrængelser Fort
Mc Kinley,

vor plan var skriver Mr Vellman
vidre var at blive der nogle dage for

at komme os, og da at fræs Mot Norpolen
samtidig som de to Mand, som havde
overvintret her i hulen blev sent tilbage til
hovedkvarteret - Men i vad Tilstand kom
vi nu til at finde dem? Jeg er ikke saadan
beskaffen at der findes spor av overtro hos
mig, Men da jeg kom opover Mot fortet
og hundene der Gjæde sin velkomsthilsen
Mot os, Medens vaare egne hunde svarede
paa samme Maal, og satte i et rend, som
viste vad de var istand til at intrætte
naar de havde lyst ved at drage slader
og Munneker og alting efter sig i vanvittig
fart - da tilstaar jeg at der ligesom var
noget som sagde mig at det var daarlige
Nyheder som ventede mig,

Da vi naade fodem av bakken stappede
=folkerne sladerne og ventet til jeg kom efter
jeg klarrede opover en umaadelig snefane
og oppe paa Fladen stod jeg Med engang
mit imellem en flok hunde, Hylke og fede
Gjænde høit til velkomst - Men der var

ikke Tunge til menneskeligt Liv, og
Hjertet sank i mig,

I det samme dækkede en underlig
skikkelse op af et dybt hul i Sneen,

klat i skind sort i Ansigtet med
Rifle i Haanden, jeg gjenkjente Paul
Björwig, han greb min haand

Paul er de friske? spürte jeg.

Ja sir jeg er frisk.

Saa kom der en pæuse, under hvilken
jeg lagde merke til et underligt forpint
udtryk i Björmandens gode Ansigt, saa
tilsodet som det var efter rögen af Kalros-
spæk. Men sir med lavmalt usikker stemme

Stakkars Bentsen han er - han er död
en Taare rullede ned paa hans sodede
Kind og frös der, og jeg og han blev staaende
og holdt hinanden i haanden,

Paul var den af os som först
tog sig sammen, Nun var saa God og
Kome ind sir, kom ind og faa lit Kaffe

De maa være fræt sir,

Jeg fülte ham ned gennem Fimellen, det
var som at krybe ind i en hule, inderst inde
i Gangen hang et Björnskind foran
Döraabningen og det var draget tilside
slap jeg ind i et rum som var ganske
mörkt bare med et Glimt af ildgaarde
Ild paa den ene side, Dieblkelig lagde
imidlertid Björwig et nyt stykke Spæk
paa og satte Kaffegelelsen over, jeg saa
mig nu om saa Got det lod sig före, her
var ikke andet end en trang hule, jeg
künde ikke staa opreist uten i Mitten under
Mönsaasen, Tag og Tägge var vid av rien
trots den lysende lue eller kanske paa
Grund av den, for al varmen gik op
gennem skorstenhulet kjentes det endnu
koldere her end ute i fri luft

Flvor har du begravet Bentsen?

Jeg har ikke begravet ham sir, han ligger
derinde og dermed pegte han paa den
ende av hulen som paa en Maade var
delt i to rum ved en frem skydende

Stenknaus der bar Taget

Men hvorfor har du ikke Begravet ham
fordi jeg havde lovet ham ikke at gøre det

Paul gik ud for at hilse paa sine
norske kamerater som var med mig, og
jeg tog en liden Lampe han havde tent og
gik ind i den mørke ende av hulen,

ved det flimrende lys som rundt om
Gjenspejledes av vaggens rumfroskdæke saa
jeg to enmans soveposer ligende ved siden
av hverandre paa Gulvet, den ene var Tom
- i den anden laa Perret Bentsens
stivfrosne Legeme

som jeg stod der og saa paa dette
rystende skue og tænkte paa den vagt
som den Levende Mand havde holdt over
den døde i fem og femti dag og nætter
- dage og nætter i ensomforlathed og
i Ishavets Kælde og Mørke - da fyldtes
min sjæl av beundring for dine brave
simple Gjømand som havde gennemgaaet
en saadan prøve og endda bevaret sin

forstand, det synes mig at være en højere
art av Mod, en Adlere heroisme end Slag-
Marken har vert vidne til, og da Paul Björwig
nu kom ind igen med sine bedrøvede og
forferdede Kamerater greb jeg uvilkaarlig
hans haand og ingen sagde noget, jeg vil
aldrig Glemme det Hiiblik

Det var helten som brød Tausheden

En Kop Kaffe sir

og medens vi saasad og drak vor Kaffe i
30 Gr Kælde i temfær var det 40 Gr fortalte
Björwig os sin historie, det var en forunder-
lig historie, Da de var bleven igen Alle
i di sidste dage av Oktober havde han og
Bentsen følt sig fulkommen lykkelig, følt
op at spise og røge havde de og var rigtig
glad i hverandre - en dag kom de til - enten
det nu var bare saadan løst hen eller i
en forutdanelse - at Tale om Møjligheden
av at den ene av dem kunde dø for
vaaren kom, og de bleve da enige om
at den overlevende ikke skulde begrave

sin døde kammerat, da han ikke vilde
kunne jøre det saa betryggende at liget
laa sikkert faar Björn og Krav,

Saa den 1te November blev Bentsen syg
og Björwig stelte med ham saa godt han
kunde, Av og til sagde Paul var fra
sig selv, og talte om hjemmet om sin kone
om Fram og Nordpolen eller ogsaa om
Blomster og Grøne enge, Det var det
naerdeste faar mig at se ham saaledes
lige der og dø og ikke kunne jøre Mer faar
ham, han døde Anden Nyaarsdag, og
jeg lukkede hans öjne og tulet ham ind
i tæppet og soveposen og lod ham blive
ligende ved siden av mig

Dagen efter havde vi Ligferd
vi bygget en Grav av löse stene og lagde
omhyggelig det døde Legeme ind i den,
saa holdt jeg en enkel Ligtale medens
kammeraterne stod der i den strønge kælde
og böre öjne havde ingen av os
Paul Björwig gjorde selv istand

et trækors som blev plantet ved hovedenden
av Graven,

I de følgende dage holdt jeg omhyggelig
die med Björwig, da jeg ventede mig, at
han skulde synke sammen, saasomt en
naturlig reaktion fulte ovenpaa den opliv-
vende virkning av vor ankomst, Men
præset lit nervösitet og sørnløshed var
han tilsyndeladende helt og holden sig selv,

Naar han ikke kunde faa sove gik
han op og ned uten faar kulet, og jeg
kunde höre han fremstige for sig selv
side efter side av poesi - han sang versene
paa sin egen Maate, og en dag havde
han betroet Olaf Ellefson at det var ved
saaledes at fremstige digte av Ibsen og
Björnson og andre norske forfattere

Sjönt en simpel Sjemand,
hadde han en ren lidenskab faa poesi
og en irsedvæntlig hirkomelse at han
hadde været istand til at beholde sin
sunde forstand gennem disse ühyggelige,

frøgtelige dage og nætter, medens han sad der ensom i mørket og vogtede over sin kjære vens avspaltede Legeme.

Det er ikke fanger naak i verden til at faa mig kyret til at gennemgaa dette om igen sagde han, men var det min pligt at gjøre det, saa tror jeg naak jeg skulde grille det alligevel.

Efter at have fortalt hvordan de Toq Björwig med sig og drog nordover og hvordan en voldsom iskræmning under 82 Bredegrad tvang dem til at drage tilbage skifter Mr Tellman saaledes

Men av alle vore eventyr deroppe i Ismarkene - vore kampe med Polarbjörnen og Valros, med kælde og storm og revner i Isen, med overhængende døel under mangfoldige former - var der dog ikke nogen som lod os se et mere ægte og fuldkomment heltemod end Paul Björwigs vagthold gennem polarnatten ved siden av sin döde Kammerat

Vinteren 1898 og 99

fra Cap Heller

Frans Josephs Land 80 Gr 45 m nor brede

Vinden og dens retning, Lufttem

Oktober

Oktober			November		
vind	retning	Luft	wind	retning	Luft
23	Stile	" klar.	6	Flau Syd	Overstøjet
24	Flau	Nor. klar.	7	Storm vest	kyk Luft
25	Frisk	Nor. klar.	8	Stile	" klar.
26	Flau	Nor klar, norlys	9	Frisk N vest	klar
27	Stile	" overstøjet	10	Stile	" klar
28	Stile	" overstøjet	11	Stile	" klar
29	Stile	" overstøjet	12	Storm Ost	Snefaak
30	Flau	Nor klar	13	Stile	" klar.
31	Stile	" klar	14	Storm Svart	Snefaake
November			15	Storm Svart	Sne
1	Frisk	Nor klar	16	Storm vest	klar
2	Frisk	Nor. klar	17	Stile	" klar
3	Stile	" klar.	18	Stile	" overstøjet
4	Stile	" klar	19	Storm vest	Sne
5	Stile	" klar, norlys	20	Frisk N vest	klar

Frans Joesep Land, 1898

vind rctning Luft			vnd rctning Luft				
21	Flau	nor	tykluft	10	Stile	"	klar
22	Stile	"	overskyet	11	Stile	"	klar
23	Stile	"	klar	12	Storm	nor	overskyet
24	Flau	nor	overskyet	13	Frisk	nor	overskyet
25	Frisk	vest	klar,	14	Frisk	nor	tyk Luft
26	Flau	vest	overskyet	15	Stil	"	klar norlys
27	Stile	"	klar,	16	Stile	"	klar norlys
28	Stile	"	klar,	17	Stile	"	klar "
29	Flau	vest "	overskyet	18	Stile	"	klar norlys
30	Flau	vest	tyk Luft	19	Stile	"	klar norlys
December				20	Frisk	noest	tyk Luft
1	Frisk	nor	klar	21	Stile	"	klar maanster
2	Stile	"	klar	22	Stile	"	klar "
3	Storm	noest	lne	23	Frisk	nor	overskyet
4	Storm	ost	Snepaak	24	Flau	vest	tyk Luft
5	Storm	ost	Snepaak	25	Storm	nor	klar
6	Storm	ost	klar	26	Frisk	vest	klar
7	Stile	"	klar	27	Stile	"	klar,
8	Stile	"	klar.	28	Stile	"	klar norlys
9	Stile	"	klar	29	Storm	n ost	tyk Luft

December rctning Luft			vnd rctning Luft				
30	Stile	"	klar	18	Stile	"	klar,
31	Stile	"	klar	19	Frisk	noest	tyk Luft
Januar 1899				20	Stile	"	klar,
vnd rctning Luft				21	Stile	"	klar,
1	Frisk	vest	klar	22	Stile	"	klar
2	Storm	^{Bevteft} ^{didu} ⁱ ^{noest} ^{vest}	tyk Luft	23	Flau	lyd	klar
3	Flau	nor	overskyet	24	Stile	"	klar
4	Stile	"	tyk Luft	25	Stile	"	klar
5	Stile	"	klar,	26	Stile	"	tyk Luft
6	Stile	"	tyk Luft	27	Stile	"	klar
7	Stile	"	overskyet	28	Storm	noest	klar
8	Stile	"	klar,	29	Frisk	noest	klar
9	Stile	"	klar,	30	Frisk	noest	klar,
10	Stile	"	overskyet	31	Flau	nor	klar
Februar							
1	Storm	nor	tyk Luft				
2	Frisk	nor	klar				
3	Storm	nor	tyk Luft				
4	Storm	nor	klar				
5	Storm	nor	Snepaak				
6	Storm	nor	tyk Luft				
7	Storm	nor	klar				
8	Storm	nor	klar				
9	Storm	nor	klar				
10	Storm	nor	klar				
11	Storm	nor	klar				
12	Storm	nor	klar				
13	Storm	nor	klar				
14	Storm	nor	klar				
15	Storm	nor	klar				
16	Storm	nor	klar				
17	Storm	nor	klar				

Februar

7	Storm	Nor	tyk Luft	27	Frisk	Øst	klarfaste
8	Stille	"	klar	28	Frisk	Øst	klar
9	Storm	N vest	tyk Luft				mars
10	Stille	"	klar	1	Stille	"	klar
11	Storm	vest	klar,	2	Stille	"	klar
12	Stille	"	Overstyret				
13	Frisk	Nor	tyk Luft				
14	Stille	"	Overstyret				
15	Stille	"	klar,				
16	Frisk	vest	tyk Luft				
17	Frisk	Syd vest	tyk Luft				
18	Stille	"	Sne				
19	Frisk	Nor	tyk Luft				
20	Frisk	Post	tyk Luft				
21	Frisk	vest	tyk Luft				
22	Stille	"	klar				
23	Stille	"	klar				
24	Stille	"	klar				
25	Frisk	Post	tyk Luft sne				
26	Frisk	Post	klar,				

Med Sydpolar Skibet
Gauss

Hjemkørende i Kiel, Tyskland

Sommere 1900 blev jeg forhyret med en Tysk Captain Krüser, han skæbte mig en Tør til Nordiskhavet faar at faa lit rede paa Seiling i Isen, da han skal være Captain paa et Tysk Sydpolar Skib som skal gaa fra Tyskland i 1901.

paa Tromsø fragtet han kutter Vill Flower, vi var en Tør til østsiden av Spidtsbergen og en Tør til Norsiden, da vi kom frem blev jeg forhyret som Islos med ham til den omtalte Sydpolar Tør 1901

Jeg reiste fra Tromsø 12te Mai 1901 og kom til Hamburg 16te Mai reiste herfra samme dag og til Kiel, Skibet er bygget ved Hovalts verk i Kiel, Det er riget som et tre Mastret Skonert Skib, med Hjælpemarsjen som kan drive den op i 7 miles fart,

Det ser ut til at være et bra Fartoi vi skal være to Nordmund med her,

ombord det er jeg og Danyel Johansen som
var sammen med mig med Villman

Captainen hedder Hans Rüser

Lederen Professor Erik von Drigalski
her skal være flere bekjente Tyske Videnskabs
Mænd med, ialt er vi 32 Mand ombord

Di første dage av Juli var Skibet
ferdig fra verkstedet, vi gik da til Bremerhavn
faar at tage ombord Provianten, da vi
var i Østersjøkanalen falt en Mand fra
Rigen og slog sig ihjel, vi søgte Liget med
en Torpedobaat tilbage til Kiel

Da vi var ferdig i Bremerhavn
gik vi til Dornmünde vor der da var
den bekjente Heiserüge med kapsulas

Det var et storartet syn ialfal faar
os to Norlenninger og vist faar andre og
at se flere hundrede Seilere av forskjellige
størrelse og Rigning og av alle nasjoner

Heiseren var selv ombord i sin
Seilskuter Mutter, men han var ukuldig da
han seilte Fokemasten overbord, her

blaste stiv kuling, men der var strakst en
Torpedobaat paa siden av den og slakte den
op, her laa flere Torpedobaade bare faar at
asistere, Heiserinden har og en Seilskuter
som hedder Iduna, men jeg tror næpe at
hun har nogen kommande ialfald i dag

Dagen efter var Heiseren med følge
ombord og inspiserte vort Skib

Skibet hedder Gauss og er opkalt efter
en Tysk Astronom,

vi vil ^{ikke} ligende i Rostharn til
den fjerde August og glad var vi for
at vi kom os fra Land, For vi begynte
nu at blive noget slapp av at lige saalenge
her i Tyskland vor alt er biligt og alt
kan faaes,

Strakst vi kom gennem den
Engelske kanal begynte vi at Lode
og det gjorde vi verdag naar viret var
saadan at den fik opsere asjen enten
det var dag eller nat

Lodet som vi bruger er 16 kilo

og av Malm, med 10 smaa örer i som
vi sætter en stop i, jennem ~~roret~~ Lodet
er hül som vi stikker et Indringör jennem
Lodet henger paa röret og Lodlinen er
fast i röret, Langer op paa Linen henger
Instrumenter som viser Temperaturen og
Saltgehaltet ved bunden, naar Lodet er
i bunden falder en stopur ned og Lodet
bliver igen paa bunden, Men röret og
Instrumenterne kommer op, paa röret ser
man hvordan bund det er, da röret
fyldes med sand, Linen er ikke tykkere
en Sildgarnens Traad Men av Staal,

Selve Lodningen er ogsaa intrusant
faar vi har ikke andet at jøre end at en
mand holder en tvist dot rundt Linen og
Tørker av vandet, og en anden man
holder en Aljedot efter faar at smøre
Linen, Indtrivningen spur med Elektritet
Men det er den windelige Seil=
manöveren, faar vi fører bare Seil naar
vi er i spoen, vi maagive op og jøre

Med Alle Seil naar vi skal Lode, og er
det lit vind maer vi jøre fast alle seil, og
naer lodningen er ferdig som iregelen varer
fra 1/2 til 1 timer er det til at kaste los
og sætte Fid igen

i Bremerhavn tog vi ombord
18 Ton Lod og i Kergallen tog vi 18 Ton
Men endda var vi fri da vi kom tilbage
til Simons Torne,

förste sted vi anløb var Cap Verde
vor dem var i Land og Korigerte Instrumenten
vi gik herfra og til Cap Town, her var
stor trafik i anledning av Boerkrigen, her var
en hel del norske Seilpartier, her var og en hel
Engelsk Soldater, Noget skulde til Krigen
og andre kom der fra, vi var flere Gang
Gammer med dem, Det var flote karer
at være sammen med, Men vi fik aldrig
lov at spandere noget, og det var jo best
faar os faar vi havde ikke saa meget at
rüste ind og her dyrt at være her, Men
Engelskemandene havde Moni og dem kunde

og bruge dem, Men Dyrt var her,
Jeg talte med nogle Matroser fra
Fredrikstad som nu arbejder paa et Daakarbej,
dem holdt sig selv kaasten, dem sagde at
den billigste mat dem fik her var Norsk
Korenbif, og den er jo kostbar i Norge
vaare Videnskabsmænd var
8te dage op paa Tempelberget med sine
Instruimenter, dem havde 14 Okser som
kjørte dem op og ned,

Her blev nu arrangeret nogle av
Mandskabet som ikke vilde være med
til Issen, vi forkyrte nogle Fyskere og to
Poenstke Güter som rømte fra et svensk
Barkeskib som hørte fjerne i Malmö; det
var to kjække Güter, og av gode Folk, den
ene var Søn av en Major og den anden
var Søn av en Rittmester

vi gik fra Cap Town den 18de November
vivet var meget sundt bra, Men den Evige Lædering
og Pilsmonövar er vi lei av Men Professor
Drigulski synes det er fantastisk

Men vi maa og vise at vi synes det samme
(Men Gud skal vide at det ikke er Tilfælde)

Men vi har det Gaat herombord
Juleaften kom vi til nogle Der som hedder
Grosöerne, om Eftermiddagen blev det en friske vind
fra Syd vest med regn, Kl 9 om Kvelden fik
ordre om at komme i Salongen alle Mand saa
nær som en av Styrmændene Kommanden og
Wiegsmanden

vi blev nu trakteret med Champagne
og frugt, og saa blev Julegaverne indelt,

Det var den høitidligste Juleaften
jeg har oplevet, og da nu Beddingmier
spilte paa Pianooet og tyskerne sang, Stille
nat, nu da vi er langt fra andre Mennes
ker og vort hjem og alt som er os kjædet, og
her paa det vilde hav, da føles det lit en
sont, Men det er Sjømandens Liv,

Men vi blev snart indroven av vaare
tanker og indtryk da Styrmanden sang ut
at vi skulde byerge seil, nu var det slut
med den, Stille nat, Juledag var vi iland

paa en av Berne, Men vi maatte ro lang
omvi før vi kom os klar ur Tang og sjøgræs
som laa langt ned over havet,

her paa Land laa en kuddel Kobe og
Sjøellefant, Koben har meget tilfelles med
Porkoben i Nordishavet, og Sjøellefanten med
Valrosen, dog har den ikke Tænder som Valrosen

Av Penguiner var her paa Tusinvis
Det er to saarter, Keiserpenguin og Adelpenguin
Keiserpenguin er meget stor, da vi kom til
Isen fik vi Penguin som veiet 60 Kilo, Men
der skal være fanget endnu store, det er
jo bra vægt paa en Fugel, om Vinteren
har den et lag Spækk paa sig omtrent som
Koben, den fanges faar Spækkets tyld derav
den saakalte Penguinoye, av farve og
fasong er den som Alken i Norge dog
har Keiserpenguin en Gul stripe paa
bagesider av hovedet, en tid paa Aaret
skal her drives en hel fangst paa den,

Isen liden bryt av öen var der
opsat en bytt av Fragrester av et Skib

og paa vegen var det opslaaet en Tavle
vor det stod at Skytem var opsat av Mand-
skabet paa et Amerikansk Hvalfanger Skib
som havde forlist her, og dem havde opholt
sig i To Aar her, da blev den funden av
et Amerikansk Marine Skib som hete Marion

her laa Kobe og Sjøellefant helle öen op-
over, vi syød en stor Sjøellefant Men vi vant
ikke at faa Huden med os til Baaden,

vi tog nogle Levende Penguiner og Æg
og nogle Kobeskind med os ombord

om Kvelden seilte vi sydover vi skal
nu Gaa til Kerguelen faar at Komplementet vores
intrussning som er ført did med et Skib som
skulde Gaa til Australien og der skal vi
og tage ombord hundene, her skal stasjonere
en Tyskevidenskaps ekspedisjon som skal
arbeide sammen med vaar Ekspedisjon

Kerguelen bestaar av en hel del store
og mindre öer, den ligger paa omkring 50 Gr
Syd Brede, vi lette lange Møllom öerne
før vi fant et signal og skrivelse vor

Espeleisjonen var stasjonert, Landet har meget lighed med Fimmarcken om Sommeren frit faar Skaar og sneflaker i Fjeldene

her er nesten iøjrlig at forme uth ved kysten da her er en Menge Bjøgras som gör det ganske iøjrligt at faa jern Ankerne Det er bedre lenger ind, her er et rigt fugle liv, og en Menge kaniner, det var Nyaarsdag vi kom hid, Det har nu sneet i flere dage og dog har vi Midsomer,

her er et ialmindelig veirhaart sted vi maatte rige med overreerne og Stengerne

Den 31de Januariar var vi ferdig her vi har 70 hunde som er komne hit fra Syd Siberien vi havde Storm og høi Syd til den 10de Fiberuvar saa vi slap at Lode, men da fik vi bedre veir, men da begynte og den interessante Lodningen, Dybden var i morges 3700 Metter, vi var da paa 55^{gr} Syd Brede 83^{gr} ost Lengde, i Midagstiden passerte vi det første Isfeld, vi fik nu Storm igen saa vi maatte drei til, men i nat maatte

alle Mand op faar at sette til Seil da vi holdt paa at drive paa et Isfeld, da vi var klar av det Dreiet vi til igen, Det er nogle svære Isfeld som er her i Sydishavet, da er det bare Barm vi har i Nordishavet

Da det er mørkt om Natterne maa vi holde skarp iøjrlig efter Isfeldene

Men saa er og Capteinen paaparelig at en var er paas sin plads, og Gud naade den han ikke finder opmerksom der han skal være, enten det er av Mandskab eller av Styrimændene, ja her er orden paa rette sted

Dybden var i dag 4018 Metter 62^{gr} Syd Brede 80^{gr} ost Lengde, Den 14de Fiberuvar om Morgen fik vi Isen i sigte og Midag var vi under Iskanten, men Isen er tæt vi styrte da vest over til at Iskanten begynte at stike sig Nordover, vi er i dag paa 64^{gr} Syd Brede 80^{gr} ost Lengde Dybden 3165 Metter

her er en heldel Kube paa Isen vi har i dag slaaet igj di to første kube i Isen Kuben her er fuldkommen saa stor som

som Storkoben i Nordishavet, her findes
ikke noget av det vi i Norge kalder Seel
Klapnys eller Snad

Den har forsyelig navn paa Koben
Roskobe Videlkobe Thrabeater og endnu er
det en par saarter til men alle er nogenlunde
lik av itrende men dog forsyelig paa Tendem
Sjoleoparden er og en Kobesort men den
er meget slankere end di andre Kobesorter
og meget biske av sig

vi har nu vert en Tur ind i
noget fordelte Is men da den begynte at
sætte sammen gik vi ut, vi har nu Storm
og Sne, vi var i dag som er den 18de Februar
paa 64 Gr 45 min Syd Brede 90 Gr ost Lengde
Dybden 2800 Metter

Den 19de Februar fordelte Isen
saa vi begynte at under Barieren kl 8 i
Morgens var dybden 240 metter Midag 300
Metter vi antog at vi maatte vere nær
nær Land da her er en Menge Penguiner
paa Isen, men nu fik vi Storm og Snepak

saa vi maatte Gaa ut av Isen, da vi kom
klar av Isen driet vi til faar Storm og høi
Sjøl fra ost den 20de Februar var vi paa
65 Gr 48 min Syd Brede vi fik ingen Lengde i
dag, Den 21de Februar kom vi under
Barieren, men Storm og Snekeve er det
frumdelis, vi gik saa nær under Barieren
saa nær som mulig faar at Lode dybden
var 400 Metter, vi skrykte Syd over langs
Barieren, saavit vi kan se faar Snekeven
har vi nogle svære Isfeld og Drivisen i de
og Barieren til Luvort, vi er idag paa 66 Gr
Syd brede 90 Gr ost Lengde, vi har riget med Bram
raaen, Snekeven blev nu tæt at det var umulig
at se saa langt som Gauss er lang, vi stopet nu
Maskinen da vi ingen vei ser at Gaa, og lod
hende Drive som hun selv vilde her er intet
andet at jøre, vi drov nu ind i noget tæt Is,
og blev fast, men det var umulig at se om
Givelsene, Da snekeven er saa svær at vi har
fjelt Arbeide med at holde Daket saa far
klar at det er fremkomelig, Den 22de Februar

om Eftermiddagen lød det lit i Snekaasen
saa vi fik se os lit om, vi ligger mellem nogle
svære Isfjeld, Sneen ligger nu jevnt med ræken
baade indenbords og udenbords, ja det ser faktisk
ud og dette skal være Somer, vi Nordmændinger
har altid hørt om det sjønne Syden Måske
er vi komne for langt Syd,

her er ingen bevægelse i Isen og det er
bra, faar vist disse store Isfjeld som vi har
runt om os komer i Døst tror jeg at Gauss
ikke var meget verd,

vi har nu forsøgt at arbeide os løs men
det er umulig da vi er baade indklemmet og
indklemmet, Dybden her vi ligger er 335 metter
Isfjeldene staar paa Grund paa 400 metter
saa vi ligger paa en Banke, og saalange disse
Isfjeld staar paa Grund har vi God haab

vi saa i dagen Hval i en liden Aabning

Temperaturer varierer paa samme dag fra 3 $\frac{1}{2}$ varme
til 3 $\frac{1}{2}$ Kilde, vi har nu op et Provvisorisk Ishus
for opbevare kandede har vi paa Isen om
Dagene men om netterne tager vi dem ombord

da vi endnu tænker paa at komme os løs, forholdet
mellem Befal og Mandskab er det beste, ligedan
mellem Mandskab og Befal indbyrdes,

Provianden er første Klasse og Naak av
og ikke at forglamme El og Musik som er Livs-
formødenhed faar en vor Psyker, men sandelig
Liker vi Nordmænd det og, vi arbeidet i 14 døgn
baade Nat og dag faar at komme os løs, vi saget
og spængte da vi har nogle Aabninger i vor
vest omkring 3 Engelsk mil herfra, men intet
hjælte, vi bliver vist ligende her til Næste Vaar

Gauss er noget Læk men det har den været
siden vi gik fra Kiel, vi har nu bygget et Ishus
og klad det indvendig med Korkplader som er
6 Tomer Tyk og 1 $\frac{1}{2}$ metter i vor kant, da det ingen
Lysning maa komme til de Instrumenter som
skal være her, Ishuset staar 400 metter fra
Skibet, Da vi nu blev sikker paa at vi ikke
kom os løs, løst vi Dekklasten paa Isen, det
var to ferdige hús som skulde sættes op vist
vi kom under Land, en Vindmøle som
skulde drive Dynamoen til det Elektriske

Lys, og al Bladeproviant løst vi og paa Isen
Men nu i dette voldsomme Snefald har
Isen sunket saa alt er under vand, vi har nu
i flere dage arbejdet faar at faa det op paa den
Tøre Is, men vi har mistet et stykke av Vindmølen
som gør den uebrugelig. Det kommer vel til at mangl
lys i vinter da den har sent Bensin istedenfor
Petroleum til Kergjælen, men vi har Spak Naak
og da faar vi Tran, naar Temperaturen er fra
16 til 20 Gr Kælde har vi iregelen Goet veir
men naar vi faar 7 ad Gr Kælde er vi sikker
paa Storm og Storm Fjlgang,

Men vi har en iatmerket God haen
saalange Isfeldene staar og op til os kan den
ikke komme da vi liger paa en bank som er
adsyelig Grundere en der vor Isfeldene staar
Gaus har ikke forandret stiling eller
plads paa en tomt i de fem Maaneder vi
har lagt her, vi er nu i miten av Juni altsaa
Midvinters, men arbejdet har vi fort og
gør verdag, faar herombord Dykker det
Videnskabelige Arbejde baade Nat og dag

og da falder der altid noget paa os, men mange
ting er rigtig Interessant at holde paa med,

Kobfangsten er ikke meget Interessant
ialfald skal man ikke være nogen Jeger eller
Skytter faar at faaden vi har til denne Tid
faat mellem 5 a 600 PerKob og av dem har
vi skuet 7 stykker som Professor Vanhöfen
skal have karniet av, og dem har vi
skuet i Halsen, almindelig har vi en Kjøp
Med os og den slaar vi Koben paa næsen
som er det ömeste ptingt, da sprikker
Hodskalen, det er igrunden en saa frem
gangsmaade faar jeg tror ikke dyret er
död med det samme av Staget men at
det er en slags besvimelse, faar nesten
bestandig naar vi har begynt at flaa
den har det vert Liv i den saa vi har
maatt stike den med kniven efter at
den var haloflaet, i vandet vil den
ikke Gaa om vi kommer til den, det ser
ut som den bare Gaar i vandet faar
at faa mat, resten av tiden liger den

den ofte paa Isen, den har jo aldrig
haft noget at frygte faar paa Isen, daer
den mere frygtsom i vandet, men det skal
jeg komme til senere, (men det kan komme nu)

Flere er en Kobesort (Vedelkoben)
som nesten alle vi har faaet har to para-
lele risp som gaar gennem Skinde Spaket og
ind i kjødet, den gaar altid parallel med
fire a fem tommer fra hverandre, men den
kan være over en halv meter lang og altid
inder bükken eller lit paa siden, paa den
som har gamle saar som er jengroet bliver
der altid hul naar den er Spaket. Men vi
fik flere som laa paa Isen og bløde av
sine saar, det er mest den saakalte Vedelkobe
som har disse merker, dog fantes dem og
paa de andre Kobesorter, Videnskaben
tror at det er et Dyr i vandet som har
to skarpe genstande paa et sted paa sig
som den spærer med, og at den er skarp
er sikkert faar om vi spærer med kniv
kunde det ikke blive bedre, men tror at

Det er et Dyr som gaar efter same føde som
koben som spærer den, men at det er i vandet
den har sin Fiende er sikkert, faar jeg har
flere Gang seet at naar der var kobe i vandet
og vi kom Gaende, saasart koben hørte
Tusen av Maskinen eller av Baaden naar
vi kom roende jimpst den paa Isen og saa
langt ind paa den som mulig

Baade Kobene og Penguinerne
som vi fanger bliver undersøgt vad den har
i mavesæken, Penguinen har altid sten
i mavesæken sammen med Maden, de største
Stener er som en Tableet, den kan have op til
 $\frac{1}{4}$ kilo sten av forskjellige sorter og størrelser sig
dog er det mest om vinteren,

Jeg tog altid og jernite paa disse
Stener, jeg kunde ofte have flere liter
av dem, naar jeg da havde lys paa noget
Estræ solgte eller bytet jeg med Doktorerne
eller Styrmændene som altid var Liebhave-
men først maatte Professor Vanhöfen
paa sin del, vi har nu riget med

Procerne og Stengerne, indtagen paa
Stormasten faar Tændens skyld da vi
maa have iitkjik, vi har Termometer
i Ponden, et paa Fokeraaen, fire paa forskjellige
Steder paa Isen, og i et av Isfeldene har vi
boret et hul 50 Meter dybt der har vi et Termometer
og alle Termometer bliver avlæst paa same
Tid og flere Gang i Døgnet, vi har for en
Tid siden haft en Balong oppe den var fire
Hundredde Meter oppe, der var to Mand i den
vi har haft en Plædespedisjon syd
over, den var borte i ti Døgn, den havde
vært til Barrieren og der var et feld som
stak frem av Barrieren vor det hekket enkel
del Fugel, Feldet blev kalt Gausberg og
bugten som Gausberg ligger i blev kalt
Paradowski bugten, det er den eneste bare
fynt som stikker frem av Barrieren,
vi har nu siden vært flere Turer
dit, en Tur vi skulde dit var første
Styrman og Dagtor Filippi med og tre av
os Mandskab, vi havde fire hundespann

Med os, da vi kom Gausberg nær paa 6 Engelsk
Mil, viste det sig at her har vært nogle aabne
revner men som nu var tilfrosen, Dr Filippi
som ingen Plæde havde, gik da og skulde
undersøge om Isen var sterk nok til at
kjøre over, vi stoppet Pladerne og han gik og
støtte i Isen med en hakepig.

Styrmanden syntes at det tog forlang
Tid med undersøgelsen, han forlæte da
Pladen og gik ned til Filippi og sagde at Isen
var sterk, men Filippi sagde at han skulde
være forsigtig, nu den er sterk sagde Styrmand
og hoppet op med det samme, men da han
kom ned gik han gennem Isen saa
vi saa bare hoven paa Isen, nu satte hundene
av men til albykke kankret den første Plæde
og nu blev de andre Plæder fast ellers har
alt Gaet i vandet, Filippi ragte nu hake
piggen til Styrmanden og drog ham op
men han var ikke for kommen sig
op for der stod en Kube i hullet og saa paa
ham, det var 18 Gr kælde og da er det

Kolt selv faar en Styrmænd at være i
vandet, da vi ikke kunde faa op Teltet
her kjørte vi med Sladerne med pærlig
fart og lod Styrmænden springe efter til vi
kom frem og fik Teltet op saa han fik
spiste, men da var han og Get utkjørt

vi bygget nu et Ishus af Isbloker paa
Stranden ved Gausberg faar at holde os i nær
vi var her, for vi er nu ofte her, naar det
Gaar snart bruger vi tre dage paa veien did
her skraber den bunden studerer fuglelivet
undersøger Sten og Berg, Maaler utglidningen
af Bariern og Gud ved navnet paa alt
dem undersøger

En tur var vi med Professor Drigalski
og Professor Vandhøfen op til Gausberg, vi var
fire Mand med Drigalski ind paa Bariern
og tre Mand var med Vandhøfen og skraber
bunden, Medens dem var inde og spiste steg
vandet saa Ishuset blev omflyt saadent
kom ikke i land, og da nu vandet begynte
at rinde ind maatte dem tage hul paa

Taket faar at faa Sovposum og Klæderne derop
Da vi kom ned af Bariern fik vi se fire
sykelsor side op paa taket og der maatte dem
side til vandet faldt, vi tog og satte op Teltet
længer ut paa Isen,

Da vi reiste tilbage fik vi Storm og
Pnekeve og da det nu var Midvinters er
det ont mange Gang at finde frem, og denne
Gang var det rigtig forkjært med veiret
vi troet at vi var kjört forbi Gaus, og da
vi havde været længe paa denne tur end
vi var bestemt, begynte det at blive smaat
med Provianten, Drigalski sagde at vi
skulde stoppe her og telte til vi fik saadant
veir at han fik tage en Entelkøide, men
om natten var jeg en tur ute af Teltet
veiret var da bra, jeg fik da se Lanternen
som hang i røgen paa Gaus, den brænder
stadig naar nogen er borte,
om efter midagen kom vi til
pakisen og da kom der Mandskab fra
Gaus og jalp os jensum Pakisen, men

Jeg tror ikke Israeliterne ønsket sig Mur
Til Aegyptens Kjødgryde end en del av os
ønsket sig ombord i Gæss,

I mørketiden arbejder vi fra
Kl 8 morgen til 4 Eftermiddag, en Time Middag

Det er jo ikke noget arbejde som røber paa
kræfterne men i bevægelse maa vi være, den Tid

Men vi har det saa goet her ombord
at det gaar vist ikke an at faa det bedre,

Mat og Klæder i overflod, og av drikende
saker har vi vaar ransjon, Pondag Middag

en halv flaske Rødvin til Matten om Aftenen
en flaske Øl, Mandag intet Tirsdag Middag

en dram Kølme Onsdag Middag 1/2 flaske Øl
Torsdag Middag en Dram, Fredag intet Lørdag

Aften en Kruis Grog, Men nu er det flere
som ikke drikker noget og deriblandt di te

Premske Gæster som blev forkyret i Cap Town
naar vi saa før dem den minste Gæmste

faar vi deres part, og det falder i regelen
paa mig og Daniel, det er jo ikke noget at rose

sig av, Men vi nordmænd er vist gladere

i det end di Andre, Naar nogen os har Gebursdag
faar vi en flaske Konyak og en Kan Cigarer i
Messen, Naar nogen av Officererne eller
Videnskabsmændene har Gebursdag faar vi
i regelen Mer hos dem,

Men dem har og sin ransjon paa
Alkohol, Men jeg tror ikke nogen av dem
driker noget som er at tale om, jeg har jo set
at endel av dem har drukket en enkel dram
av og til Men det er og alt,

Da vi nu snart er fri faar Parafin er
vi begynt at smelte Spak faar at faa Tran som vi
skal benytte til belysning, Det er bare i Laboratoriet
dem faar benytte Parafin, og saa maa vi have
noget til Landstærnene Naar vi engang
kommer løs og skal femover, vi har arbeidet
os Lamper av lidige Hermittebokser med
Teg i, Dem er jo meget Primitiv og rygger
meget, Men saa hjælper vi os med dem

vi har et stort Bibliotek Men
Det er bare Fyskebøger og det kommer
vi to nordmænd ingen vei ned, Det

bliver med os som med Joren i Silesi da
Captein Albrigtsen gav ham nogle Italienske
avise og Lese, nu Joren faarstaar du dem
ja Captein A faarstaar bokstavene men
A kan ikke lag i sammen,

og naar Fyskerne taler om noget
er det altid om kanoner, Manuware
Forpedobaater, Kuglesproter, eller vilken
masjon som har di fulkomeste og mest
hurtigskydende vaaben, ja en vor Fysker har
mer rede paa disse ting, en vi to Nordmænd
har rede paa smaa hysen,

Men det er nogle friske og kycke folk
saa jeg tror næppe at det kan findes saa
gaat forhold paa nogen Expedition som
Herombord,

Men troeth den utmerkede Proviant
vi har herombord og overflod av, har vi dog
kobekjød en Gang Nusten daglig, Laveren
av Koben synes at være en Delikatesse faar
den faar den faar ikke vi mesen undtagen
at vi har Naak av den, Den bruges

mest i Salongen, Men jeg synes best om
Kjødet, Penguinen er ikke saa god
som Koben, den benyttes sjelden

Dogtor Gaset studerer og Experimere
med Kobe og Penguin, en dag var han
paa Isen og tog en rigtig stor Penguin
og kom ind i Laboratoriet med, han
skulde tappe blodet av den faar at se
vor meget blod den havde, han havde
en av Mandskabet med sig som skulde
være befjellig, jeg var i Laboratoriet
og skrabt et kobeskind, han kloroforente
den først, saa tog han to av di baand som
vi bruger om Legene, og dem tulet dem
runt Penguinen fra halsen til stjerten, bare
hovedet var frit, nu skar han op hals-
aadren paa Penguinen og lod Blodet rinde
i nogle høie Prøveglasser som stod paa
Bordet i Laboratoriet, jeg blev staaende
også paa dem med en stor Spækkniv
i haanden, da han ikke fik mere blod
av den lagde han den bort, men i det

såme reiste Penguinen sig op, og da baanden
nåfaldt av den slog den til Glasene med
med vingespiserne og søpet alt av bordet
i forskrakelsen falt Dogtoren overende
og tog den anden Mand med sig, og nå
falt Penguinen ned paa Gulvet, det
var et morsomt syn, og jeg satte i at
storskrakte, Professor Drygalski stod
utenfaar Døren, da han hørte ramlet
av di knuste Glas, lirket han op Døren
og fik se to Mand lige blodig paa Gulvet
han slog øieblikkelig Døren igen men kom
strakst igen med Capteinen, jeg stod endnær
og lo til di to som havde reist sig op medens
Penguinblodet rant av dem, jeg saa at
Capteinen og Professoren saa noget rar ut
men nå begynte Dogtoren og at le og
fortæle dem om Tildragelsen men da maatte
dem og le, Professoren sagde at han troit
jeg var bleven vanvittig og dræbt di to
som laa blodig paa Gulvet, da jeg stod
med en stor flaaerkniv i haanden og

Lo, da han aabnet Døren til Laboratoriet
men Penguinen var nå død, det var
Dødstaget den tog, men Dr Gasst ligte ikke
rigtig godt at jeg fortalte di andre Dogtoren
om blodbadet og Penguinen

Det er ialmindelig vor meget blod det
er i en Penguin forresten er det vel mere blod
i di skabninger som lever i di Artiske og
Antartiske Steder en dyr fra di varme Steder

Stigningen paa vandet er under
normale forhold 1/2 Metter, vi har en blok
hengende under Klyverbommen som en line
gaar jennem i den enne Ende av linen
den som gaar til bunden har vi tre store lod
og i den anden som er opfor Iskanten har
vi et lite lod, og saa har vi stang som er
mørket med mettermåat som staar ved
siden av den bevægelige ende av linen
saa vi ser bare paa stangen om sjøen stiger
eller falder, Den banken vi ligger paa er
fra 250 til 400 Metter dyb, og sirka 4 Engelsk
mil vid, tiden om den er Dydden fra

500 Til 800 Metter, Snefaldet er saa svært at vi har et helt arbejde faar at holde Gæss oppe da den vil følge med Isen ned,

Da vi blev fast her var Isen og sørpen 1/2 Metter tyk nu er Isen her vi ligger 12 Metter tyk og det er bare av sneen som har sunket og froset til, vi har i hule vinter haft et hul i Isen et lidet stykke fra skibet faar om det skulde blive Ildbran kunde vi faa fat i vand

vi har ofte bedrog av kobe i hulet og mange har vi faaet der, vi har en karpun med line og stang ligende ved hulet

En Søndags Aften vi sad i Lægaren og spillede kort kom Pönermanden flüthelig en stund efter kom han indifem, men jernumblad og meget forskræmt saa han sit, men han vilde ikke fortæle vor han havde vert, han er forresten Dyker, men vi kunde ikke tro at han havde dykket uden Apparat eller Dykerdragt

Men om Morgenen da vi kom ned paa Isen var karpunen og linen

vorte, men Stangen og hans hule laa i hulet han maatte nu fortæle Tildragelsen, da han i Gaar aftes kom ned paa Isen stod der en kobe i hulet, da han er en stor stærk Kar troet han det var ingen sak for ham at stepe koben, han tog da karpunen og satte i koben og hulet linen om livet, men nu gik koben ned og tog ham med sig i hulet men til al Lykke fik han linen av sig før han kom i under Isen, og fik kravle sig op saa nu fik koben bare karpunen og linen at slæbe paa, men det kunde og have hent at det var kommet til at henge en Fysk Dyker i den anden ende av linen,

Største kælde vi havde var i August Da var det fra 25 til 35 Gr kælde, den 14de August var det 45 Gr Celsius det var den koldeste dag vi havde, vi har hugget os ind i et Isfeld som vi skal have nogle Instruimenter i vi har fort det til en rigtig fin Skue her er jo ikke kostbare Møbler men saa er vist Instruimenterne kostbar, fra Skuen

og det har vi hugget en lang kanal, med
Tre Doraabninger, faar der av dem henger
en Madras som slipes ned efter vort som
man kommer ind eller gaar ut, da her altid
maa vare same Temperatur, Instrumenten
avløses og sjiftes paa is kl 12. Mednat, og
da sjiftes der to sjema, her er et fotografi
af israt som virker paa sjemaen, det er
nogle Internasjonale opsejninger, det
skal være paa fem steder som den arbej-
der isamen med disse opsejninger til
same tid

Jeg er nu nær rede paa at ikke
Koben altid dør av det slaget vi giver
dem, Styrmanden var en Aften og slog
ijel en Kobe, om morgenen fik jeg ordre
at Gaa og flaa den, da jeg kom did fik
jeg se at den havde forandret plads
Siden Styrmanden forlod den, og saa
var der kommen en Kobe til som laa
Ganske i nærheden, jeg flaaet den dødt
og gik nu og slog den anden ijel, ijel ja

som jeg altid har gjort, jeg havde flaaet om-
krent halvparten, da den kastet sig rundt
og slog kniven av haanden paa mig, og
begynte at drage sig inover Isen, det var
et felt syn at se den blodige Kobe drage
sig paa Isen halvflaaet, jeg fik nu fat
i Knapen og slog saa hårt som jeg formaet
jeg fik den atter smud paa ryg og begynte
at flaa. Men atter kastet den sig rundt
jeg tog nu Knapen faar tredje Gang og
slog den til den laa rolig, saa tog jeg kniven
og stak og skar saa jeg var sikker paa at
den nu var død, men jeg skal aldrig
begynde at flaa en Kobe før jeg er sikker
paa at den er død

Lige da er det med Penguinerne
vi har flere Gang slaaet ijel Penguiner, men
naar vi har kome og skulde tage dem om-
bord har det fatter nogen, vi kunde da
finde dem igen sidende blodig og Elendig
Jeg tror at det kommer av at dem er saa
Blodful, eller er Polar Dyren saa sigliovet

Pengüinen er en pragtig Fugl at se
naar den kommer maspende i følge og
den staar opreist, men vist vi kommer den
saa nær at den faar slaa med vingespisen
og træfer haanden doomer haanden bort men
naar vi er to mand og vi faar fat i vingen
kan vi lode den som et barn.

Storkoben her synes at være mere
Selskabelig en Storkoben i Nordishavet vi
har set op til 50 Stykker sammen naar det er
den Tid den kaster unger, vi har nu
store dinger av Spæk og Skind ligende rønt
Gæss, her har ikke Spæket og Skinden den
verdi som i Nordishavet, det er bare kjædet
vi trenger, vi har nu 150 hunde som skal
have mat, men her er naak at tage av

Ungerne Gaar ikke i vandet før dem
er 10 a 12 dage gammel.

I Begyndelsen av November begynte
det at blive lit bevagelse i Isen udenom
den banken vi ligger paa, Isen Gaar østover
Toret og Propellen har vi haft paa

Taket i Vinter, da vi nu skulde have roret
ned, var det frosen saa meget Is under
Bunden at vi kunde ikke faa roret ned

Dykkeren har nu arbeidet med sagning
og hugning under vandet, han har et kolt
arbeide, men vi har nu ikke mere end
5 a 6 Gr. Kilde, Paa Lufften ser det ut til at
være Aaben vest over, her er nu begynt at komme
en hel del Ismort den er av utsunde som
Ismorten i Nordishavet dog er den lit større den
er ontrost saa stor som Imaasi, men den er
meget God, vi har flere Gang spist av den
Koben er vist og Glad i den, Koben og Pengü-
inen spiser vist meget Blaksprüt faar
vi finder stadig Lavninger av Blaksprüt
i Mæven paa dem, Dog er det ensort Kobe
som mest spiser Kraka, det er den saert
Kobe som Fyskerne kalder for Krabcatere
den har forresten flere rader tender ontrost
soran en hai, Tilbunds tror jeg ikke Koben
Gaar efter mat, jeg har aldrig funden
noget slags Bænddyr i Mæven paa

Nogen kobe, ogsaa er her i regelen saa dybt at jeg tror ikke koben kan gaa Tilbun- den holder sig jo der vor det er Optil 3000 Metters dybde, Penguinen har jo sten i maven Men vor den har taget den snile- gens tager den stene naar den er paa Land og Lager Ag, man tror jo at den Lager Ag paa Isen Men det maa vare fejl ialfald bliver der næppe Penguiner av dem.

I Desember var det en Plædepedisjon Vest over, 25 Engelskmil her fra kom dem til Iskanten ialfald saa dem ikke Is Vestenfaar, Desember er jo Midsomer Men det er et felt veir, Storm og Sne og Kilde Ja i Nordishavet selv optil 15 Gr Varmere Polen har vi et mange Gang finere veir en her paa disse breddegrader.

Men saa endelig den 20de Desember blev det forandring vi havde da 8° Gr Varm og da blev her strakst mere liv, kobe og Penguiner er det nu alle steder, Men det er og alt av Levende Skabninger vi ser

foruten osselv og hundene.

her er nogle faa Provmasser Men ikke mange i Nordishavet kan man jo finde en og anden smaa fugel Men det findes ikke her, av forpödede eller Landdyr findes ingen, selv paa Öer som ligger langer Nord vinttagen paa Kerguelen vor det er Kariner

Juleaften havde vi rigtig fint veir Det var rart faar os Norlændinger at se Minat Polen Juleaften, vi Arbeidet Til kl 4 Eftermidag

Da vi havde vasket og stelt os lit var vi i Salongen og blev trakteret med alt godt som kunde optenkes, og saa blev Julegaverne ritdelt efter som det var bestemt og merket i Kiel, og saa var det Æl Fodi og Snapsur saa vi var paa et godt Humör, vi har et Juletra i Salongen og et i Lugaren og dem var pyntet med den fineste Juletrafyrer som gaves i Fyskland og det vil sige Troget,

Men jeg skulde have Givet meget faar at faat vart i Promsö hos min færmilje i Aften, I morgen skulde jeg gerne have

vert her igen, Det er nu den Anden ful
jeg er herombord, Men vi Lever og har det
Godt saa det er dumt at ønske mere, vi kommer
vel Tidsnaak til Norge,

Anden Nyaarsdag begynte vi at slaa
under Seil, Den 4de Januar var jeg 46 aar.
jeg er den Elste herombord.

I di siste dage av Januar var Isen
meget i drift ruten om Banken og Isfeldene
og meget skræmning, Men her inde mellem
Isfeldene har vi det rigtig kostligt, vi har
nu lagt fast her i 11 Maaneder og paa den
tid har ikke Gauss drovet en halv Metter og
ikke forandret retning paa et kvartstueg.

Den 8de Feberuar om Morgenen
begynte Isen plutselig at slake rundt Skibet, vi
begynte öieblikkelig at tage ombord Sludene
Instruementene og alt som tilhører det
Videnskabelige Arbeide har vi taget ombord
før, om Aftenen var vi Løs, og begynte at
Gaa nordvest over, i nat passerte vi et Isfeld
som vi havde lagt en hel del Proviant

paa i Tilfelde at Gauss skulde forlise under
Isløsningen, Men vi stopet ikke faar at tage
Provianten ombord, vi har endnu Proviant
faar flere Aar ombord, og paa Isen er det over-
flod av fersk Proviant.

Smaa Gaar vi og smaat er vi fast
Gauss faar styge dasker, men styge dasker
Giver den og, Men Gauss er sterk bare Isstuden
er 6 Tomer tyk og av beste saart Grenhart.

Dybden disse siste dage har vort fra
370 til 500 Metter, Den 16de Feberuar var dyb-
den 1103 Metter, fra 9 Metter under havfloden
og til bunden havde Isen 1/2 Gr varme.

Den 18de Feberuar var vi paa 65 Gr 33 mt
Bredde 80 Gr ost Lengde, Dybden 2329 Metter

Den 21de Feberuar sprangte vi os jennem
det siste Isbelte, vi havde to trosor fast i
et Isfeld og nu kivet vi med bagekæmsper
og Gik med ful fart med Maskinen, nu
Gav Isen sig lit saa, saa vi var nu nesten
jennem denne Strimel, vi kaptet nu bage
trosene, vi mistet 60 Favn Tæig paa vor

Vinge og to Isanker, Men vi har Tæng Naak
Men nu er vi klar Isen og i Aabent
vand, Men det er ikke Meningen at forlade
Isen endnu, vist vi bare kan komme os lenger
syd en vi har vert komer vi til at blive her
endnu et Aar, vi har Proviant og alt som
vi trenger baade faar et og to Aar til,

vi slog av en Vinge paa Propellen da vi
kom femmen Isen Men nu har vi sjeftet ny
Propel, Men nu har vi begynt med den velsing
mede Lodning og Fisking, vi har en haav
som feres ud til forskjellige dybder, Naar vi
da kiver den op er Professor Vanhöfen og tager
alt i en Balje, han bruger en liden urmaker
Tang faar at tage op di smaa rusk som det er
Liv i, og dem haver han paa forskjellige Glas, men
han er svært God mod disse smaa Kryb, for
han har ikke saa snart funderen it for at
han giver det Spiritus, og da er han saa
fornøiet at det er en lyst at se paa ham

Forsættis i

nexte Bog

